

قانون جمهوری ارمنستان

پیرامون بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری
مصوب 18 مه سال 2010 (برابر با 28 اردیبهشت ماه 1389)

فصل 1. مفاد کلی

ماده 1. زمینه عملکرد قانون و مسائل اساسی

1. این قانون روابط مربوط به بیمه اجباری مسئولیت مالکین وسائط نقلیه موتوری ناشی از خسارات وارد شده بر اشخاص آسیب دیده در پی استفاده از وسائط نقلیه موتوری و همچنین مسئولیت اشخاصی که وسائط مذکور را قانوناً تحت مدیریت و تسلط خود دارند را تنظیم می نماید، انواع وسائط نقلیه ای را که مسئولیت ناشی از استفاده آن تحت بیمه اجباری قرار می گیرد و محدوده اشخاصی را که موظفند مسئولیت ناشی از استفاده وسائط نقلیه موتوری مذکور را بیمه نمایند وضع می نماید، روابط مربوط به ایجاد نهاد شرکت های بیمه اجرا کننده بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری، فعالیت و تنظیم آن و اجرای نظارت بر آن و همچنین مقررات ایجاد و استفاده از صندوق ضمانت و سامانه اطلاع رسانی و سایر روابط مربوط به آنها را وضع می نماید.

2. مسائل اساسی این قانون عبارتند از:

1) تضمین حمایت از منافع اشخاص آسیب دیده در پی استفاده از وسائط نقلیه موتوری،
2) پیاده سازی نظام بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری در جمهوری ارمنستان و تامین فعالیت مستمر آن، تنظیم روابط مربوط به قراردادهای بیمه ای منعقد شده پیرامون آن،
3) وضع صلاحیت های سازمان های اجرا کننده فعالیت در زمینه بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری و نهادهای ناظر،

4) تضمین اثر بخشی و کارایی دستورالعمل های پرداخت غرامت های بیمه.

3. طبق این قانون، مسئولیت ناشی از استفاده وسائط نقلیه موتوری در خاک جمهوری ارمنستان که به مقرر قانون در جمهوری ارمنستان به ثبت رسیده باشند و همچنین وسائط نقلیه موتوری که از طریق راندن آن وارد قلمرو جمهوری ارمنستان شده و (یا) در بزرگ راه های عمومی جمهوری ارمنستان در تردد می باشند، بغیر از موارد وضع شده به موجب این قانون تابع بیمه اجباری هستند.

4. طبق این قانون، فقط خسارات پیش آمده در پی حوادث بیمه ای که در خاک جمهوری ارمنستان بوقوع پیوسته اند شمول پرداخت غرامت خواهند بود.

(اصلاح ماده 1 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2013/06/19 (1392/03/29) شماره 93-ن)

ماده 2. اسناد حقوقی تنظیم کننده روابط در خصوص بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه

موتوری

1. روابط مربوط به بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری مطابق با آیین مدنی جمهوری ارمنستان، این قانون، قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون بیمه و فعالیت بیمه ای»، اسناد حقوقی بانک مرکزی جمهوری ارمنستان (منبع بانک مرکزی)، مقررات نهاد شرکت های بیمه و سایر اسناد حقوقی تنظیم می شوند.

ماده 3. تعاریف اصلی و مورد استفاده در قانون

1. تعاریف اصلی مورد استفاده در این قانون و همچنین دیگر اسناد حقوقی به تصویب رسیده بر اساس آن (اگر در آنها موارد غیر وضع نشده باشد) به شرح مفاهیم زیر می باشند:

(1) **باما:** بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری،

(2) **قرارداد باما:** طبق این قانون عبارت است از قرارداد منعقد شده باما فی ما بین شرکت بیمه مجاز به اجرای بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری و بیمه گذار،

(3) **(این بند به موجب قانون اصلاحی مورخه 2013/06/19 (1392/03/29) شماره 93- ن فاقد اعتبار است)**

(4) **وسيله نقلیه موتوری:** وسیله نقلیه چرخدار جهت حمل و نقل مسافران و کالاها از طریق جاده های عمومی و همچنین برای انجام امور غیر از حمل و نقل (شامل: خودروهای سبک، اتوبوس، مینی بوس، کامیون، موتورسیکلت، تریلر، اتوبوس برقی)،

(5) **آسیب دیده (شخص آسیب دیده):** هر فردی که در پی استفاده از وسائط نقلیه موتوری دچار آسیب های شخصی یا اموالی پیش بینی شده به موجب این قانون شده باشد و بر حسب مقررات وضع شده به موجب این قانون و سایر اسناد حقوقی دارای حق جبران باشد. در صورت فوت فرد مد نظر در جمله اول این زیر بند که طبق قانون اشخاص دارای حق جبران خسارات هستند نیز آسیب دیده محسوب می شوند،

(6) **مالک وسیله نقلیه موتوری (مالک مشترک):** عبارت است از شخص حقیقی (شهروند جمهوری ارمنستان، شهروند خارجی، شخص بدون تابعیت) یا شخص حقوقی، دولت (نهاد دولتی)، جامعه (نهاد خود گردان محلی)، نمایندگی های دیپلماتیک در جمهوری ارمنستان (سفارتخانه ها، ادارات کنسولی، نمایندگی های سازمان های بین المللی) که مالک وسیله نقلیه موتوری محسوب شوند،

(7) **بیمه گذار:** شخصی است که با شرکت بیمه قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری منعقد کرده است،

8) **شخص بیمه شده:** مالک وسیله نقلیه موتوری در حین عملکرد قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری و همچنین شخصی که بر اساس قانون آن را تحت مدیریت و تسلط خود داشته باشد (به انضمام راننده)،

9) **شخص مسبب زیان یا زیان رساننده:** شخصی که در نتیجه عملیاتش (عدم فعالیت) زیان وارد آمده باشد،

10) **راننده وسیله نقلیه موتوری:** شخص هدایت کننده وسیله نقلیه موتوری که در موقع حادثه بیمه ای در حال استفاده از وسیله نقلیه موتوری بوده است. آموزش دهنده رانندگی نیز راننده محسوب می شود،

11) **حادثه بیمه ای:** اتفاق یا رویداد پیش بینی شده به موجب این قانون، که در صورت آن شرکت بیمه یا نهاد شرکت های بیمه ای متعهد به پرداخت جبران بیمه ای به آسیب دیده یا در موارد پیش بینی شده به موجب قانون و (یا) قرارداد با ما به اشخاص دیگر می باشد،

12) **حق بیمه:** مبلغ پرداختی از سوی بیمه گذار به شرکت بیمه به میزان و شرایط وضع شده به موجب قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری برای کل دوره زمانی اجرای بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری،

13) **مبلغ بیمه:** حداکثر مقدار جبران بیمه ای مورد پرداخت از سوی شرکت بیمه به آسیب دیده یا در موارد پیش بینی شده به موجب قانون و (یا) قرارداد با ما به اشخاص دیگر، در صورت حادثه بیمه ای،

14) **حق بیمه پایه و حق بیمه اصلی:** مقادیر ارزش تخمینی مورد محاسبه از سوی نهاد شرکت های بیمه ای مطابق با ضمیمه این قانون،

15) **جبران بیمه ای:** مبلغ پرداختی از سوی شرکت بیمه به آسیب دیده یا در موارد پیش بینی شده به موجب قانون و (یا) قرارداد با ما به اشخاص دیگر، در صورت وقوع حادثه بیمه ای. به تعریف این قانون، جبران بیمه ای شامل پرداخت جبران خسارات وارد شده به اشخاص آسیب دیده از سوی نهاد شرکت های بیمه ای به حساب صندوق ضمانت در موارد پیش بینی شده به موجب ماده 49 این قانون نیز می باشد، اگر به موجب این قانون مورد غیر وضع نشده باشد یا ناشی از مفهوم مفاد خاصی نباشد،

16) **مبلغ غیر قابل پرداخت:** عبارت است از مبلغ غیر قابل پرداخت از سوی شرکت بیمه یا نهاد شرکت های بیمه ای در محدوده مبلغ بیمه که بصورت وجه مشخص و (یا) به شکل درصد در ازای مبلغ بیمه تعیین می شود،

17) **خسارت ناشی از استفاده وسیله نقلیه موتوری (زیان):** خسارت وارده ناشی از وسیله نقلیه با بکارگیری موتور وسیله نقلیه یا بدون آن (به انضمام انفجار یا آتش سوزی خودرو)،

- 18) **اظهارنامه مشترک:** در صورت بروز حادثه بیمه ای، تکمیل فرم معین در محل حادثه از سوی اشخاص حاضر در حادثه که بطور قانونی وسائط نقلیه موتوری را تحت مدیریت خود داشته، که در آن چگونگی و شرایط، واقعیت های حادثه و سایر اطلاعات با امضای آنان گواهی می شود،
- 19) **نهاد شرکت های بیمه ای اجرا کننده بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری (نهاد):** سازمان اجتماعی که شرکت های بیمه ای مجاز به اجرای بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری بر حسب این قانون و در موارد پیش بینی شده به موجب این قانون؛ بانک مرکزی نیز به عضویت آن در آمده اند،
- 20) **صندوق ضمانت:** صندوق ایجاد شده مطابق با این قانون که مدیر آن نهاد شرکت های بیمه ای می باشد و به حساب آن پرداخت جبران خسارت ها در موارد وضع شده به موجب این قانون انجام می پذیرد. دارایی های وضع شده به موجب بند 1 ماده 44 این قانون شامل صندوق ضمانت می شود،
- 21) **سیستم اطلاع رسانی:** عبارت است از سیستم گردآوری، نگهداری، استفاده، ارائه اطلاعات وضع شده به موجب اسناد حقوقی و مدیریت داده های آماری پیرامون نظام بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری (به انضمام قراردادهای بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری، بیمه گذاران، اشخاص بیمه شده، وسائط نقلیه موتوری)،
- 22) **پاداش- جریمه:** عبارت است از سیستم تخفیف ها و اضافه پرداخت های حق بیمه مورد اعمال در زمینه بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری بر اساس تاریخچه بیمه ای و (یا) رانندگی،
- 23) **حق عضویت:** بر اساس این قانون، وجوه پرداختی در ازای عضویت در نهاد شرکت های بیمه از سوی شرکت های بیمه عضو نهاد به میزان مقرر به موجب مقررات نهاد،
- 24) **تریلر (نیمه تریلر):** برحسب تعریف وضع شده به موجب قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون امنیت تردد جاده ای»،
- 25) **ساختارهای مصنوعی، امکانات جاده ای، سازه های مهندسی جاده ای:** برحسب تعریف وضع شده به موجب قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون جاده ها»،
- 26) **حداکثر مقدار زیان جبران پذیر از طریق خود تنظیمی:** حداکثر مقدار زیان های وارد شده بر اموال؛ وضع شده از سوی نهاد که در صورت آن طرفین درگیر در حادثه بیمه ای می توانند بدون موافقت شرکت بیمه (شرکت های بیمه) اظهارنامه مشترک را تکمیل نمایند،
- 27) **حداکثر مقدار زیان جبران پذیر از طریق اظهارنامه مشترک:** حداکثر مقدار زیان های وارد شده بر اموال؛ وضع شده از سوی نهاد که در صورت آن طرفین درگیر در حادثه بیمه ای می توانند با موافقت شرکت بیمه (شرکت های بیمه) اظهارنامه مشترک را تکمیل نمایند،

28) **افربای نسبی و سببی:** برحسب تعریف وضع شده به موجب قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون بیمه و فعالیت بیمه ای»،

29) **وسیله نقلیه ثبت شده:** وسیله نقلیه موتوری که از سوی نهاد ذیصلاح دولتی جمهوری ارمنستان به نام هر شخص یا سازمان به ثبت رسیده باشد و طبق مقررات قانون موقتاً از ثبت خارج نشده باشد.
2. به تعریف این قانون، مفاهیم مبلغ بیمه و جبران بیمه ای برای هر یک از زیان های شخصی و اموالی وارد شده که به موجب این قانون وضع شده اند بکار گرفته می شوند، اگر در مفاد مورد نظر بطور خاص ذکر نشده باشد که آن عموماً برای بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری مورد استفاده قرار می گیرد.

(اصلاح ماده 3 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2013/06/19 (1392/03/29) شماره 93- ن،
قانون اصلاحی مورخه 2016/12/16 (1395/09/26) شماره 27- ن)

ماده 4. حق اجرای بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری

1. شرکت های بیمه دارای مجوز اجرای بیمه در کلاس پیش بینی شده به موجب زیربند 10 بند 2 ماده 7 قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون بیمه و فعالیت بیمه ای» و عضو نهاد شرکت های بیمه که حداقل دارای یک شعبه یا کارگزار دائمی فعال در هر یک از استان های جمهوری ارمنستان و واجد شرایط و الزامات وضع شده به موجب قانون و دیگر اسناد حقوقی هستند، مجاز به اجرای بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری در جمهوری ارمنستان می باشند.

2. سوء استفاده از موقعیت غالب در زمینه اجرای بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری از سوی شرکت بیمه مجاز به اجرای بام، به موجب قانون جوابگویی به دنبال خواهد داشت.

فصل 2. قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری

ماده 5. قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری

(اصلاح عنوان ماده به موجب قانون اصلاحی مورخه 2013/06/19 (1392/03/29) شماره 93- ن)

1. برحسب قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری، با شرایط وضع شده به موجب این قانون مسئولیت اشخاص بیمه شده برای جبران زیان های وارد شده به اشخاص آسیب دیده بیمه می شود.

2. قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری فی مابین شرکت بیمه و اشخاص زیر منعقد می شود:

1) مالک وسیله نقلیه (به استثنای وسائط نقلیه پیش بینی شده به موجب بند 2 ماده 25 این قانون)، و در صورت فوت مالک تا ثبت دولتی حق مالکیت جدید، وارثی که آن را تحت مدیریت خود دارد، یا طرفی که به موجب قرارداد واگذاری وسیله نقلیه بدست آورنده محسوب شود (به انضمام قرارداد تحت انعقاد در روند ثبت حق مالکیت در قبال وسائط نقلیه در آینده) یا اجاره کننده برحسب قرارداد اجاره نامه مالی (لیزینگ) یا 2) اشخاص وارد کننده وسائط نقلیه به خاک جمهوری ارمنستان که در حال رانندگی آنها هستند (به استثنای وسائط نقلیه وضع شده به موجب زیربند 1 بند 2 ماده 25 این قانون) صرفنظر از این که مالک وسیله نقلیه مورد نظر محسوب بشود.

3. اشخاص ذکر شده در بند 2 این ماده مجازند بر اساس وکالتنامه ای که به مقرر قانون به اشخاص دیگر داده اند اقدام به انعقاد قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری از طریق اشخاص یاد شده بنمایند.

4. هر شخصی می بایستی بطور دائمی دارای قرارداد منعقد شده و فعال بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری برای هر وسیله نقلیه ای که در جمهوری ارمنستان به ثبت رسیده (بغیر از وسائط نقلیه وضع شده به موجب زیربندهای 2 و 3 بند 2 ماده 25 این قانون) و متعلق به وی است (بر اساس قرارداد اجاره نامه مالی (لیزینگ) در اختیار وی گذاشته شده است)، باشد. بجزء مورد وضع شده به موجب زیربند 1 بند 2 ماده 25 این قانون، استفاده از وسیله نقلیه و رانندگی در جاده های مورد استفاده عمومی بدون وجود قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری در موقع رانندگی آن، ممنوع است. ثبت و ثبت مجدد وسائط نقلیه موتوری (به انضمام قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری که در موقع به ثبت رساندن حق مالکیت در قبال وسیله نقلیه در حال ثبت وارد عمل می شود) بدون ارائه قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری، بغیر از وسائط نقلیه موتوری وضع شده به موجب زیربندهای 2 و 3 بند 2 ماده 25 این قانون و همچنین آن وسائط نقلیه موتوری که در موقع ثبت حق مالکیت در قبال آنها به ثبت می رسند اما بلافاصله پس از ثبت موقتاً از ثبت خارج می شوند، ممنوع است. اجازه واردات وسائط نقلیه موتوری فاقد قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری به خاک جمهوری ارمنستان از طریق راندن آنها از سوی نهادهای ذیصلاح دولتی، به استثنای وسائط نقلیه وضع شده به موجب زیربند 1 بند 2 ماده 25 این قانون، ممنوع است.

5. شرکت بیمه دارای حق انعقاد قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری موظف است با هر یک از اشخاص وضع شده به موجب بند 2 ماده جاری که به وی مراجعه خواهد کرد قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری منعقد نماید، اگر انعقاد قرارداد منجر به نقض الزاماتی که به موجب قانون و دیگر اسناد حقوقی برای شرکت بیمه وضع شده است، نشود. بطوری که در صورت خودداری بی اساس و پایه از انعقاد قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری از سوی شرکت بیمه، مقررات وضع شده به موجب ماده 461 آیین مدنی جمهوری ارمنستان اعمال خواهد

شد. شرکت بیمه در انعقاد قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری با مشتری مجاز به تحمیل انعقاد قرارداد در خصوص ارائه دیگر خدمات با شرکت بیمه مذکور، یا استفاده از سایر خدمات مورد عرضه از سوی شرکت بعنوان پیش شرط انعقاد قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری، نمی باشد. در انعقاد قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری با مشتری، از سوی شرکت ترغیب وی به انعقاد قرارداد با شخص دیگر در خصوص ارائه خدمات دیگر، یا استفاده از سایر خدمات مورد عرضه از سوی شخص دیگر بعنوان پیش شرط انعقاد قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری بجزء در مواردی که خدمات مذکور برای انعقاد قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری ضروری باشد، ممنوع است.

6. پس از انعقاد قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری، شرکت بیمه (عامل) قرارداد و نمونه اظهارنامه مشترک را به بیمه گذار تحویل می دهد. فرم، محتوا و دستورالعمل تکمیل اظهارنامه مشترک را دولت جمهوری ارمنستان وضع می نماید. شورای نهاد شرکت های بیمه می تواند بغیر از قرارداد بیمه، الزام ارائه اسناد و مدارک دیگری را از سوی شرکت بیمه به بیمه گذار که شامل مفاد اصلی قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری بوده و مطابق با فرم تعیین شده از سوی شورای نهاد باشد، وضع بنماید.

7. فرم قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری از سوی شورای نهاد شرکت های بیمه مورد تایید قرار می گیرد. قرارداد مذکور حداقل می بایستی شامل شرایط مهمی که برحسب قانون وضع شده است، باشد (به انضمام داده های شناسایی وسیله نقلیه موتوری (وسائط نقلیه موتوری) که مسئولیت ناشی از استفاده آن (آنها) بیمه می شود، مندرجات در خصوص ارزش (ارزش های) ضریب پاداش- جریمه بیمه گذار و (یا) شخص (اشخاص) بیمه شده، در صورت وقوع حادثه بیمه ای قواعد اعلام مراتب به شرکت بیمه برحسب مقررات و مهلت های وضع شده از سوی نهاد شرکت های بیمه، و همچنین موارد توقف زودرس قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری).

8. (این بند به موجب قانون اصلاحی مورخه 2013/06/19 (1392/03/29) شماره 93- ن از درجه اعتبار ساقط است)

9. در صورت مفقود شدن، سرقت یا تخریب قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری، بیمه گذار مراتب را به مقرر و مهلت مندرج در قرارداد بیمه کتباً به اطلاع شرکت بیمه می رساند. شرکت بیمه موظف است واقعیت انعقاد قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری با شخص مذکور را بررسی نموده و بلافاصله المثنی قرارداد را در اختیار بیمه گذار قرار دهد.

10. دولت جمهوری ارمنستان می تواند فهرست کشورهایی را که جهت تردد وسائط نقلیه موتوری ثبت شده در آن کشورها نیازی به قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری در جمهوری

ارمنستان نبوده و این که قراردادهای بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری منعقد شده در کشورهای مذکور می توانند عمل نمایند، تنظیم نماید.

(اصلاح ماده 5 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2013/06/19 (1392/03/29) شماره 93-ن)

ماده 6. لازم الاجرا شدن و فسخ قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری

1. قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری از روز انعقاد آن، اگر در آن زمان دیگری پیش بینی نشده باشد لازم الاجرا محسوب می شود، به استثنای قرارداد بیمه منعقد شده از سوی شخصی که برحسب قرارداد واگذاری وسیله نقلیه موتوری بدست آورنده آن محسوب شده (به انضمام قراردادی که تابع انعقاد در مراحل ثبت حق مالکیت در قبال وسائط نقلیه موتوری در آینده)، که از موقع ثبت مالکیت در قبال وسیله نقلیه مربوطه از سوی نهاد ذیصلاح دولتی و ثبت وسیله نقلیه موتوری لازم الاجرا می گردد، اگر در آن زمان دیرتری تعیین نشده باشد.

2. قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری حداقل برای مدت 3 ماه منعقد می شود، بغیر از وسائط نقلیه موتوری وارد شونده به خاک جمهوری ارمنستان از طریق رانندگی آنها تحت رژیم های گمرکی «انتقال ترانزیت» و «واردات موقت» به موجب قانون گمرکی جمهوری ارمنستان و همچنین وسائط نقلیه موتوری وارد شده از سوی اشخاص حقوقی یا دست اندرکاران شخصی مشغول به تجارت وسائط نقلیه موتوری که در خصوص آنها قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری برای مهلت 10 روز منعقد می شود.

3. قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری حداکثر به مهلت یک سال منعقد می شود.

4. عملکرد قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری در صورت انقضای مهلت قرارداد و همچنین در موارد توقف زودرس قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری به شرح زیر متوقف می شود:

1) حق مالکیت در قبال وسیله نقلیه موتوری مورد نظر، از سوی نهاد ذیصلاح دولتی جمهوری ارمنستان به اسم شخص دیگری غیر از بیمه گذار برحسب قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری به ثبت رسیده باشد، به استثنای این که قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری از سوی شخص اجاره کننده و برحسب اجاره نامه مالی (لیزینگ) منعقد شده باشد. در صورت انعقاد قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری از سوی شخصی که برحسب قرارداد اجاره نامه مالی (لیزینگ) اجاره کننده محسوب شده باشد، در صورتی عملکرد قرارداد مذکور زودتر از موعد متوقف می شود که اگر قرارداد اجاره نامه مالی (لیزینگ) متوقف شده باشد و حق مالکیت در قبال

وسیله نقلیه موتوری به نام شخص مذکور به ثبت نرسیده باشد یا پس از ثبت به شخص دیگر واگذار شده باشد،

2) وسیله نقلیه موتوری از ثبت خارج شده باشد (به انضمام خارج شدن از ثبت موقتی)،

3) شرکت بیمه منحل شده باشد و بیمه گذار مایل نباشد قرارداد را با شرکت بیمه دیگر که پورتفولیوی بیمه به آن منتقل می شود، ادامه بدهد،

4) در موارد وضع شده به موجب قانون شرکت بیمه پورتفولیوی بیمه ای را به شرکت بیمه دیگر منتقل کرده باشد و بیمه گذار مایل نباشد قرارداد را با شرکت بیمه مذکور ادامه بدهد،

5) در سایر موارد پیش بینی شده به موجب این قانون و مقررات نهاد شرکت های بیمه.

5. شرکت بیمه پورتفولیوی مربوط به بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری خود را فقط می تواند به شرکتی منتقل نماید که برحسب مقررات این قانون مجاز به اجرای بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری باشد.

6. در صورت پیش آمدن موارد پیش بینی شده به موجب زیربندهای 1-2 بند 4 این ماده بیمه گذار مراتب را برحسب مهلت و مقررات وضع شده به موجب قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری به اطلاع شرکت بیمه می رساند.

7. در موارد پیش بینی شده به موجب زیربندهای 1، 3 و 4 بند 4 این ماده، قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری در زمان وقوع پایه و اساس مربوطه بطور زودرس توقف می یابد. در موارد پیش بینی شده به موجب زیربند 2 بند 4 این ماده قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری روز مابعد خروج از ثبت وسیله نقلیه موتوری بطور زودرس توقف می یابد، بجز مواردی که به دلیل بلااستفاده بودن آن از ثبت خارج می شود، خروج موقتی آن از ثبت و نیز چنان موارد خروج از ثبت که در همان زمان وسیله نقلیه به نام شخص دیگر به ثبت رسیده، که در صورت آنها قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری در موقع خارج شده از ثبت وسیله نقلیه بطور زود هنگام توقف می یابد. در موارد مذکور، شرکت بیمه حق بیمه پرداخت شده برای آن مدت زمان باقی مانده از عملکرد قرارداد را به بیمه گذار عودت می دهد. بنحوی که در صورت توقف زود هنگام قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری بنا به اساس پیش بینی شده به موجب زیربندهای 1-2 بند 4 این ماده، مدت زمان باقی مانده از عملکرد قرارداد از روزی که بیمه گذار به شرکت بیمه درخواست کتبی ارائه می نماید و نه زودتر از معلوم شدن پایه و اساس مربوطه، محاسبه می شود.

(اصلاح ماده 6 به موجب قانون اصلاحی مورخه 1392/03/29) شماره 93-ن)

ماده 7. حق بیمه

1. حق بیمه مورد اعمال در عرصه بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری می بایستی توجیه شده و غیر تبعیض آمیز باشد و هزینه های واقعی و لازم برای تامین مبلغ بیمه مندرج در قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری و سود معقول و همچنین ضریب های پاداش- جریمه که از سوی شرکت بیمه محاسبه شده است در پایه محاسبات قرار گیرند. ضابطه مربوط به عدم تبعیض که به موجب این بند وضع شده است نمی تواند حقوق و اختیارات شرکت بیمه را در تعیین حق بیمه های متمایز شده با تکیه بر ریسک بیمه گذاران، اشخاص بیمه شده و (یا) وسائط نقلیه موتوری بیمه شونده، محدود نماید. بانک مرکزی و نهاد شرکت های بیمه مطابقت حق بیمه های محاسبه شده از سوی شرکت های بیمه با الزامات این بند را مرتباً بررسی می نمایند.

2. بر اساس فرمول تعیین شده در ضمیمه این قانون، حداکثر مقادیر حق بیمه های اصلی و پایه و همچنین ارزش های مجاز ضریب های ریسک و مقادیر ضریب های پاداش- جریمه محاسبه شده و حداقل سالی یک بار از سوی شورای نهاد شرکت های بیمه وضع می شوند.

3. در مواردی که بنا به نظر معقول شورای بانک مرکزی تغییرات قابل توجهی در بازار بیمه ای ایجاد شده باشد یا ثبات و تداوم نظام بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری به خطر افتاده باشد که بر اساس آن لزوم وضع نمودن حداکثر محدودیت های مقادیر جدید حق بیمه های اصلی و پایه، ارزش های جدید و مجاز ضریب های ریسک و (یا) مقادیر جدید ضریب های پاداش- جریمه ایجاد شود و آنها طبق بند 2 این ماده در مهلت معقول محدود نشوند (ثبت نشوند)، در این صورت بانک مرکزی مجاز است مستقلاً حداکثر محدودیت های مقادیر جدید حق بیمه های اصلی و پایه، ارزش های جدید و مجاز ضریب های ریسک و (یا) مقادیر جدید ضریب های پاداش- جریمه را محاسبه و بنا به اتخاذ تصمیم شورای خود وضع نماید. مصوبه شورای بانک مرکزی برای شرکت های بیمه عضو نهاد شرکت های بیمه لازم الاجرا و از تاریخ به اجرا درآمدن آن، عملکرد مقادیری که پیش از آن تعیین شده اند متوقف می شوند.

4. شورای نهاد شرکت های بیمه به پیشنهاد بانک مرکزی یا به ابتکار خود می تواند حداقل مقادیر حق بیمه اصلی و پایه را تعیین نماید، اگر تعیین چنین مقادیری جهت تامین ثبات و تداوم نظام بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری، عدم رقابت غیر صادقانه میان شرکت های بیمه و (یا) به منظور جلوگیری از قیمت گذاری های غیر منطقی در بازار بیمه ضروری باشد.

5. حداکثر محدودیت های مقادیر حق بیمه پیش بینی شده به موجب بند 2 و 3 این ماده برای حداقل مقادیر مبالغ بیمه وضع شده به موجب ماده 8 این قانون محاسبه می شوند، و از آن مقدار می توان منحصراً در صورت پیش بینی مبلغ بیمه بیشتر از حداقل مقادیر وضع شده به موجب ماده 8 این قانون در قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری و (یا) خدمات مکمل، تجاوز نمود.

6. شورای نهاد شرکت های بیمه با در نظر گرفتن داده های وسائط نقلیه موتوری و مالکین آنها و (یا) اشخاصی که وسائط مذکور را قانوناً تحت مدیریت و تسلط خود دارند و حوادث بیمه ای بوقوع پیوسته در پی عملیات (عدم فعالیت) و (یا) تعداد و ماهیت تخلفات آنان (تاریخچه رانندگی)، سیستم تخفیف ها و اضافه پرداخت های حق بیمه (سیستم پاداش- جریمه) برقرار و مقررات کاربرد آن را وضع می نماید.

7. نهاد شرکت های بیمه به منظور توجیه محاسبات حداکثر مقادیر حق بیمه های اصلی و پایه، ضریب های ریسک و ضریب های پاداش- جریمه شامل شده در فرمول حق بیمه های بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری در ضمیمه این قانون، برحسب فرم، مقررات و مهلت های وضع شده از سوی شورای بانک مرکزی اطلاعات و گزارشاتی پیرامون محاسبات مذکور به بانک مرکزی ارائه می نماید.

8. بیمه گذار حق بیمه را برحسب مقدار، مقررات و مهلت های پیش بینی شده بر اساس قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری پرداخت می نماید. اخذ وجوه دیگر بغیر از اخذ مستقیم یا غیر مستقیم حق بیمه از بیمه گذار بابت اجرای بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری در طی انعقاد قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری یا در طی عملکرد آن از سوی شرکت بیمه، به استثنای جرائم پیش بینی شده در خصوص عدم انجام یا انجام غیرشایسته تعهدات قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری، ممنوع می باشد.

9. هر شرکت بیمه ای که اجرا کننده بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری می باشد موظف است در سایت اینترنتی خود ماشین حساب حق بیمه داشته باشد که الزامات آن برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی وضع می شوند. مقدار حق بیمه محاسبه شده توسط ماشین حساب بیمه ای نصب شده در سایت اینترنتی شرکت بیمه نمی تواند از مقدار حق بیمه مورد محاسبه بر اساس مقررات (شرایط) بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری مورد نظر برای بیمه گذار دارای شرایط مشابه متفاوت باشد.

10. مفاد مربوط به حق بیمه ها در این ماده در قبال هر وسیله نقلیه مندرج در قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری بطور مجزا بکار گرفته می شوند.

ماده 8. مبلغ بیمه و جبران خسارت

1. مبلغ بیمه پیش بینی شده به موجب قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری برای یک حادثه بیمه ای در ارتباط با یک وسیله نقلیه موتوری نباید:

(1) کمتر از 3 000 000 درام جمهوری ارمنستان برای آسیب های شخصی برحسب هر آسیب دیده و کمتر از 9 000 000 درام جمهوری ارمنستان برحسب هر حادثه بیمه ای،

(2) کمتر از 1 500 000 درام جمهوری ارمنستان برای خسارت های اموالی برحسب هر حادثه بیمه ای باشد. اگر طبق این قانون در خصوص خسارات وارده بر اموال تحت جبران بیش از یک شخص

خسارت دیده باشند و جمع کل خسارات مذکور از مبلغ بیمه ای وضع شده برحسب هر حادثه بیمه ای تجاوز نماید، در این صورت جبران های بیمه ای هر یک از اشخاص مذکور به تناسب میزان زیان های وارد شده بر اموال آنان در جمع کل خسارات و برحسب حد و حدود مبلغ بیمه ای تعیین شده هر حادثه بیمه ای، پرداخت خواهد شد.

2. اگر طبق این قانون بیش از یک شخص آسیب های بیمه ای تحت جبران خسارت دیده باشند و جمع کل خسارات مذکور از مبلغ بیمه ای وضع شده برحسب هر حادثه بیمه ای تجاوز نماید، در این صورت جبران های بیمه ای هر یک از اشخاص مذکور به تناسب میزان آسیب های شخصی وارد شده بر آنان در جمع کل خسارات و برحسب حد و حدود مبلغ بیمه ای تعیین شده هر حادثه بیمه ای، پرداخت خواهد شد. مبلغ مورد پرداخت به هر آسیب دیده که مطابق این بند محاسبه شده است نمی تواند از مبلغ بیمه ای وضع شده برحسب هر آسیب دیده تجاوز نماید. در صورتی که طبق این بند مبلغ (هر یک از مبالغ) محاسبه شده به مقدار تناسبی برای یکی (چند نفر) از آسیب دیدگان از مبلغ بیمه ای وضع شده برحسب هر آسیب دیده تجاوز نماید، قسمت (قسمت های) اضافه به تناسب زیان های وارده بر دیگر آسیب دیدگان به نسبت زیان های مذکور برحسب حد و حدود مبلغ بیمه ای وضع شده هر آسیب دیده، جبران می شوند.

3. دستورالعمل های پرداخت جبران های بیمه ای به موجب این قانون و قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری وضع می شوند.

4. مبلغ غیر قابل جبران در عرصه بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری برحسب قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری و برای موارد جبران به حساب موجودی های صندوق ضمانت برحسب شرایط و مقررات پیش بینی شده به موجب مقررات نهاد شرکت های بیمه اعمال می شود. به نحوی که مبلغ غیر قابل جبران در عرصه بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری فقط می تواند به میزان و موارد وضع شده از سوی شورای نهاد شرکت های بیمه پیش بینی شود.

5. جبران بیمه ای در وهله نخست بر اساس قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری اجرا می شود یا در موارد پیش بینی شده به موجب این قانون از سوی نهاد شرکت های بیمه صرفنظر از اینکه شخص آسیب دیده در حادثه بیمه ای دارای قرارداد داوطلبانه بیمه در کلاس وضع شده به موجب زیربند 10 بند 2 ماده 7 قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون بیمه و فعالیت بیمه ای» یا دارای قرارداد بیمه آسیب های وارده بر جان، سلامتی یا زیان های وارده بر اموال شخص آسیب دیده باشد.

6. در صورت ناکافی بودن جبران بیمه ای برای جبران زیان های واقعی آسیب دیده، مابه التفاوت موجود بین جبران بیمه ای و مقدار زیان واقعی طبق ماده 1066 آیین مدنی جمهوری ارمنستان از سوی زیان رساننده جبران می شود. آن زیان های واقعی آسیب دیده که برحسب قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری (از سوی نهاد شرکت های بیمه) قابل جبران نمی باشند از سوی زیان رساننده در موارد و مقررات وضع شده به موجب آیین مدنی جمهوری ارمنستان جبران می شود.

7. مبلغ بیمه در طی عملکرد قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری صرفنظر از جبران های بیمه ای پرداخت شده در ازای حوادث بیمه ای در طی این مدت غیرقابل کاهش می باشد.

8. مفاد وضع شده به موجب بندهای 1 و 2 این ماده شامل حال افراد دارای حق جبران زیان ها در صورت فوت آسیب دیده که به موجب ماده 14 این قانون پیش بینی شده است از ناحیه زیان های پیش بینی شده به موجب ماده مذکور، نمی شود.

ماده 9. وظایف شرکت بیمه

1. شرکت بیمه موظف است:

- 1) بنا به درخواست هر شخص وضع شده به موجب بند 2 ماده 5 این قانون قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری به موجب آیین مدنی جمهوری ارمنستان، این قانون و برحسب شرایط وضع شده به موجب مقررات نهاد شرکت های بیمه منعقد نماید، اگر انعقاد قرارداد منجر به نقض الزاماتی که برحسب قانون و دیگر اسناد حقوقی برای شرکت بیمه وضع شده است، نشود،
- 2) نمونه اظهارنامه مشترک را تکمیل و به همراه قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری در اختیار بیمه گذار قرار دهد و همچنین طریقه استفاده از آن و نحوه تکمیل اظهارنامه مشترک را توضیح بدهد،
- 3) طبق این قانون پرداخت هایی به نفع صندوق ضمانت انجام دهد و بر اساس این قانون و به مقادیر وضع شده برحسب مقررات نهاد شرکت های بیمه به نفع نهاد حق عضویت پرداخت نماید،
- 4) ارائه اطلاعات وضع شده به موجب این قانون و دیگر اسناد حقوقی به سامانه اطلاع رسانی،
- 5) پذیرش اظهارنامه مشترک یا صورت جلسه تنظیم شده از سوی مرجع تام الاختیار مسئول امنیت تردد جاده ای در خصوص حادثه بیمه از بیمه گذار، اشخاص بیمه شده یا آسیب دیده برحسب قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری با خود،
- 6) بنا به درخواست هر شخص دخیل در حادثه بیمه ای، ارائه هر گونه اطلاعات در باره روند بررسی موضوع جبران زیان وارد شده از سوی اشخاص بیمه شده برحسب قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری منعقد شده خود، نتیجه گیری کارشناسی (در صورت وجود) و اسناد دیگر به وی. اگر اطلاعات یا اسناد مورد درخواست شامل اسرار بیمه ای، بانکی، تجاری یا غیره یا اطلاعات اداری که تحت پشتیبانی قانون باشد، در این صورت آن برحسب مقررات و موارد وضع شده به موجب قانون در اختیار گذاشته خواهد شد،
- 7) محل فعالیت و ساعات کاری شعب و عاملین خود را بطور دائمی در سایت اینترنتی خود منتشر نماید،

8) اجرای سایر تعهدات پیش بینی شده به موجب قانون، مقررات نهاد شرکت های بیمه، دیگر اسناد حقوقی یا قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری.
(اصلاح ماده 9 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2013/06/19 (1392/03/29) شماره 93-ن)

فصل 3. خسارات تحت جبران بیمه ای، ارزیابی خسارت و دستورالعمل جبران بیمه ای

ماده 10. مسئولیت بیمه

1. بغیر از موارد وضع شده به موجب ماده 25 این قانون، آن مسئولیت مدنی تابع بیمه اجباری با قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری است که به شرح زیان های وارده بر آسیب دیده در استفاده از وسائط نقلیه موتوری ناشی می شود:
1) خسارات شخصی: زیان های وارده بر سلامت آسیب دیده و دستمزد (درآمدها) از دست رفته در نتیجه آن و همچنین مرگ آسیب دیده،
2) خسارات وارده بر اموال.

ماده 11. خسارات شخصی

1. خسارات شخصی وارده شده بر آسیب دیده عبارت است از زیان های وارده بر سلامت آسیب دیده، دستمزد (درآمدها) از دست رفته در نتیجه آن و همچنین مرگ آسیب دیده.
2. در صورت وارد آمدن خسارات شخصی بر آسیب دیده، در محدوده مبلغ بیمه هزینه های (مبالغ) پیش بینی شده به موجب مواد 12-14 این قانون به استثنای مخارج (مبالغ) بوجود آمده از زیان های وضع شده به موجب بند 1 ماده 25 این قانون جبران می شوند.

ماده 12. هزینه های مربوط به زیان های وارده بر سلامت شخص آسیب دیده

1. مخارج بوجود آمده به دنبال زیان های وارده بر سلامتی آسیب دیده عبارتند از هزینه های مربوط به ارائه کمک های اولیه پزشکی، انتقال به موسسات پزشکی یا توانبخشی، بستری در موسسات پزشکی یا توانبخشی، تشخیص، معالجه و درمان. با مقادیر تعیین شده از سوی شورای نهاد شرکت های بیمه، هزینه های مربوط به اقدامات در راستای تامین تداوم درمان به تجویز پزشک، خرید داروها، تهیه اعضای مصنوعی، صندلی چرخدار، سایر وسائل فنی و غیره نیز جبران می شوند. به نحوی که آن هزینه های وضع شده در جمله دوم این بند که در خارج از جمهوری ارمنستان صورت گرفته اند، فقط در صورتی برحسب مقادیر تایید شده از سوی شورای نهاد شرکت های بیمه جبران خواهند شد که زیان وارده بر سلامتی آسیب دیده در فهرست زیان های وارده بر سلامتی آسیب دیدگان پیش بینی شده به موجب بند 5 این

ماده شامل شده باشد و آسیب دیده در آن موسسه پزشکی کمک پزشکی دریافت کرده یا سلامتی آن بهبود یافته باشد که در فهرست موسسات پزشکی فعال در خارج از جمهوری ارمنستان پیش بینی شده در بند 5 این ماده شامل شده باشد.

2. فقط مخارج ضروری، توجیه شده، مستند و ثابت شده که به موجب بند 1 این ماده پیش بینی شده اند قابل جبران هستند. معیارهای ضرورت، توجیه و استنادات هزینه های قابل جبران (شامل دریافت کمک های پزشکی یا توانبخشی در خارج از جمهوری ارمنستان) و همچنین فهرست اسناد مورد ارائه جهت دریافت جبران، از سوی شورای نهاد شرکت های بیمه وضع می شود.

3. آسیب دیده مجاز به دریافت کمک پزشکی یا بهبود سلامتی در خارج از جمهوری ارمنستان می باشد.

4. بنا به تصمیم شورای نهاد شرکت های بیمه، کمیسیونی در ترکیب نهاد بوجود می آید که حداقل نصف اعضای آن بایستی پزشک باشند (کارکنان زمینه پزشکی). ترکیب کمیسیون، آیین نامه کاری آن (به انضمام دعوت و برگزاری جلسات، مقررات اتخاذ تصمیمات) بر اساس تصمیمات شورای نهاد وضع می شود. بابت شرکت در جلسات کمیسیون به اعضای آن برحسب مقادیر و مقررات وضع شده از سوی شورای نهاد پرداخت می شود. الزامات در قبال اعضای کمیسیون برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی وضع می شود.

5. کمیسیون پیش بینی شده به موجب بند 4 این ماده هر ساله فهرست آن گروه از صدمات وارد شده بر آسیب دیدگان را که در صورت ایجاد آنها ارائه موثر کمک های پزشکی و بهبود سلامتی در جمهوری ارمنستان امکان پذیر نبوده و همچنین فهرست موسسات پزشکی در خارج از جمهوری ارمنستان که آسیب دیده حق دارد با دریافت کمک های پزشکی جهت بهبود در صورت صدمات وارد شده بر سلامتی وی از سوی آنها، جبران بیمه ای پیش بینی شده به موجب این قانون را دریافت نماید، تنظیم می نماید.

6. برابر این قانون پرداخت جبران بیمه ای به آسیب دیده جهت دریافت کمک های پزشکی یا بازبازی سلامتی در خارج از جمهوری ارمنستان به مقرر بند 5 این ماده، در حد و حدود مبلغ بیمه ای به مقدار هزینه های ضروری، توجیه شده و مستند انجام شده جهت دریافت کمک های پزشکی و توانبخشی انجام می پذیرد.

7. اگر صدمه وارده بر آسیب دیده در فهرست صدمات وارده به مقرر بند 5 این قانون شامل نشده باشد اما آسیب دیده کمک های پزشکی یا بازبازی سلامتی را در خارج از جمهوری ارمنستان دریافت کرده باشد، در این صورت جبران بیمه ای پیش بینی شده به موجب این قانون (به استثنای مخارج وضع شده به موجب جمله دوم بند 1 این ماده) به مقداری که در صورت دریافت کمک های پزشکی یا بازبازی سلامتی در جمهوری ارمنستان به وی پرداخت می شد؛ اما نه بیشتر از مقدار هزینه های مستند که برای آن انجام شده است، پرداخت خواهد شد.

8. اگر صدمه وارده بر آسیب دیده در فهرست صدمات وارده به مقرر بند 5 این قانون شامل شده باشد اما آسیب دیده کمک های پزشکی یا بازایی سلامتی را در موسسه پزشکی خارج از جمهوری ارمنستان و شامل نشده در فهرست موسسات پزشکی وضع شده به موجب بند 5 ماده جاری دریافت کرده باشد، در این صورت جبران بیمه ای پیش بینی شده به موجب این قانون (به استثنای مخارج وضع شده به موجب جمله دوم بند 1 این ماده) به مقداری که در صورت دریافت کمک های پزشکی یا بازایی سلامتی مورد نظر در موسسه پزشکی شامل در فهرست موسسات پزشکی وضع شده مطابق با بند 5 ماده جاری به وی پرداخت می شد؛ اما نه بیشتر از مقدار هزینه های مستند که برای آن انجام شده است، پرداخت خواهد شد.

9. پرداخت به آسیب دیده در ازای مخارج پیش بینی شده به موجب بندهای 6-8 این ماده منحصراً با ارائه اسناد و مدارک توجیه کننده هزینه های انجام شده، جبران خواهند شد.

10. حق آسیب دیده در دریافت کمک های پزشکی و بازیاقت سلامتی برابر قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون ارائه خدمات و کمک های پزشکی به شهروندان» تحقق می یابد. آسیب دیده نسبت به مسائل کمک های پزشکی و توانبخشی با قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری و (یا) مبلغ مورد جبران از سوی شخص زیان رساننده محدود نبوده و می تواند نوع، امکانات، ارزش خدمات کمک های پزشکی یا توانبخشی که به وی عرضه خواهد شد انتخاب و در قبال آنها به حساب خود پرداخت مکمل نموده، اگر پرداخت مبلغ جبران از سوی شرکت بیمه، نهاد شرکت های بیمه و (یا) شخص زیان رساننده کفایت ننماید.

ماده 13. دستمزد (درآمدها) از دسته رفته در نتیجه زیان وارده بر سلامتی

1. مقدار جبران دستمزد (درآمدها) از دسته رفته در نتیجه زیان وارده بر سلامتی آسیب دیده، برحسب مقررات وضع شده به موجب آیین مدنی جمهوری ارمنستان و اسناد حقوقی تنظیمی با در نظر گرفتن الزامات وضع شده به موجب این قانون محاسبه می شود.

2. جبران دستمزد (درآمدها) از دسته رفته در نتیجه زیان وارده بر سلامتی، برای تمامی دوره زمانی توانایی کاری که برحسب اسناد حقوقی وضع شده اند به آسیب دیده پرداخت می شوند.

3. جبران دستمزد (درآمدها) از دسته رفته در موارد زیر متوقف می شود:

(1) بازیاقت توانایی کاری آسیب دیده،

(2) مبلغ بیمه پیش بینی شده به موجب قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری

بطور کامل پرداخت شده باشد.

ماده 14. مبلغ قابل پرداخت در صورت فوت آسیب دیده

1. در صورت فوت آسیب دیده، طبق قانون مقدار جبران زیان وارده بر هر یک از اشخاص دارای حق جبران زیان ها در پی فوت وی برحسب مقررات وضع شده به موجب آیین مدنی جمهوری ارمنستان و دیگر اسناد حقوقی با در نظر گرفتن الزامات این ماده محاسبه می شود. مبلغ کل جبران زیان هایی که به موجب این بند پیش بینی می شود نمی تواند از مبلغ بیمه ای وضع شده برحسب هر آسیب دیده پیش بینی شده در قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری تجاوز نماید. اگر تا فوت آسیب دیده جبران بیمه ای برای زیان های پیش بینی شده به موجب مواد 12-13 این قانون به وی پرداخت شده باشد، در این صورت زیان های پیش بینی شده به موجب این بند در محدوده مابه التفاوت مبلغ بیمه ای وضع شده برحسب هر آسیب دیده و پیش بینی شده در قرارداد بیمه و پرداخت غرامت مذکور جبران می شوند.

ماده 15. خسارات وارده بر اموال

1. خسارات وارده بر اموال آسیب دیده عبارتند از:

- 1) آسیب، تخریب یا از دست دادن وسیله نقلیه موتوری آسیب دیده،
 - 2) آسیب، تخریب یا از دست دادن اموال متعلق به آسیب دیده متصل به وسیله نقلیه موتوری زیان رساننده یا متصل شده به تریلر (نیمه تریلر) آن یا واقع در داخل (روی) آن (منبع: واقع در وسیله نقلیه موتوری)،
 - 3) آسیب، تخریب یا از دست دادن اموال متعلق به آسیب دیده که در زیربندهای 1 و 2 این بند ذکر نشده باشد.
2. در صورت وارد آمدن خسارات بر اموال آسیب دیده مخارج پیش بینی شده به موجب مواد 16-18 این قانون در حد مبلغ بیمه ای به استثنای مخارج ناشی از زیان های وضع شده به موجب بند 1 ماده 25 این قانون جبران خواهند شد. به نحوی که مخارج مذکور با پرداخت مبلغ مورد نظر به آسیب دیده (نماینده یا وارث وی) یا ترمیم آسیب دیدگی برحسب انتخاب آسیب دیده (نماینده یا وارث وی) جبران می شود. اگر طبق نتیجه گیری کارشناس ترمیم آسیب دیدگی غیرممکن یا نامعقول باشد، مخارج فقط با پرداخت مبلغ مربوطه به آسیب دیده (نماینده یا وارث وی) جبران می شود.
3. در صورت تکمیل اظهارنامه مشترک برحسب مقررات پیش بینی شده به موجب زیربند 1 یا 2 بند 4 ماده 19 این قانون، جبران خسارت وارده بر اموال آسیب دیده نمی تواند از حداکثر مقدار خسارت مورد جبران از طریق تنظیم مستقل یا از حداکثر مقدار خسارت مورد جبران از طریق اظهارنامه مشترک تجاوز نماید، بغیر از مواردی که مقدار خسارت وارده بر اموال برحسب رسیدگی پرونده و حکم صادره از سوی دادگاه ارزیابی شده باشد.

ماده 16. آسیب، تخریب یا از دست دادن وسیله نقلیه موتوری شخص آسیب دیده

1. هزینه های مربوط به تعمیر وسیله نقلیه موتوری که برای احیای وضعیت وسیله نقلیه موتوری تا قبل از لحظه حادثه ضروری بوده اند، هزینه های بوجود آمده در نتیجه بازسازی آسیب های وسیله نقلیه موتوری شخص آسیب دیده محسوب می شوند. به دنبال بازسازی وسیله نقلیه موتوری مابه التفاوت وجوهی بوجود آمده در نتیجه کاهش ارزش بازاری آن طبق این قانون قابل جبران نمی باشد.

2. اگر تعمیر و بازسازی وسیله نقلیه موتوری متعلق به شخص آسیب دیده از نظر فنی غیر ممکن باشد یا پایه و اساس اقتصادی نداشته باشد (هزینه های تعمیر و بازسازی از 80 درصد ارزش وسیله نقلیه موتوری تا قبل از حادثه تجاوز خواهد کرد) تخریب شده محسوب خواهد شد. در صورت تخریب وسیله نقلیه موتوری متعلق به شخص آسیب دیده، مابه التفاوت ارزش برآورد شده آن تا لحظه تخریب و ارزش باقی مانده آن که برحسب مقررات وضع شده از سوی شورای نهاد شرکت های بیمه محاسبه شده است، در حد مبلغ بیمه ای جبران خواهد شد.

3. سرقت وسیله نقلیه موتوری شخص آسیب دیده یا به هر شکلی مفقودالاثر شدن آن، از دست دادن وسیله نقلیه موتوری محسوب می شود، اگر از دست دادن آن در پی وارد شدن آسیب و به دلیل غیر ممکن بودن کنترل وسیله نقلیه از سوی آسیب دیده یا شخصی که وسیله نقلیه به وی سپرده شده است، بوقوع پیوسته باشد. در صورت از دست دادن وسیله نقلیه موتوری غرامت بیمه در حد مبلغ بیمه ای و به میزان ارزش برآورد شده تا از دست دادن وسیله نقلیه موتوری پرداخت می شود.

ماده 17. آسیب، تخریب یا از دست دادن اموال متعلق به شخص آسیب دیده و واقع در وسیله نقلیه

موتوری زیان رساننده

1. هزینه های تعمیر و بازسازی اموال، هزینه های بوجود آمده در نتیجه بازسازی آسیب، تخریب یا از دست رفتن اموال واقع در وسیله نقلیه موتوری زیان رساننده محسوب می شوند.

2. به تعریف این ماده، از دست دادن اموال عبارت است از وقوع آن در پی وارد شدن آسیب و به دلیل غیر ممکن بودن کنترل اموال از سوی آسیب دیده یا شخصی که اموال از دست رفته به وی سپرده شده است. به نحوی که به موجب این قانون هزینه های بوجود آمده به دنبال احیای اموال از دست رفته واقع در وسیله نقلیه موتوری زیان رساننده فقط در صورتی قابل جبران هستند که اگر آسیب دیده واقعیت از دست دادن اموال مذکور را به اثبات برساند.

3. در صورتی که اموال متعلق به شخص آسیب دیده و واقع در وسیله نقلیه موتوری شخص زیان رساننده آسیب، تخریب یا مفقود شده باشد، اگر شخص آسیب دیده ثابت کند که نسبت به اموال مذکور دارای حق مالکیت می باشد، می تواند جبران بیمه ای دریافت نماید.

4. هزینه های بوجود آمده در نتیجه بازسازی آسیب اموال واقع در وسیله نقلیه موتوری شخص زیان رساننده، هزینه های مربوط به تعمیر اموال مذکور که برای بازسازی وضعیت واقعی اموال مذکور تا لحظه وقوع حادثه ضروری بوده اند، محسوب می شوند. طبق این قانون تفاوت قیمت ایجاد شده در نتیجه تعمیر اموال واقع در وسیله نقلیه موتوری شخص زیان رساننده و کاهش ارزش بازاری آن، قابل جبران نمی باشد.

5. اموال واقع در وسیله نقلیه موتوری زیان رساننده موقعی تخریب شده محسوب می شود، اگر تعمیر آن از نظر فنی غیر ممکن بوده یا فاقد پایه و اساس اقتصادی باشد (هزینه های تعمیر از 80 درصد ارزش اموال مذکور تا قبل از حادثه تجاوز خواهد کرد). در صورت تخریب اموال واقع در وسیله نقلیه موتوری زیان رساننده مابه التفاوت ارزش برآورد شده آن تا لحظه تخریب و ارزش های باقی مانده آن که برحسب مقررات وضع شده از سوی شورای نهاد شرکت های بیمه محاسبه شده اند، در حد مبلغ بیمه ای جبران خواهد شد.

ماده 18. آسیب، تخریب یا از دست دادن اموالی که در وسیله نقلیه موتوری زیان رساننده واقع نمی باشد

1. هزینه های بوجود آمده در نتیجه بازسازی آسیب، تخریب یا دست دادن اموال وضع شده به موجب زیربند 3 بند 1 ماده 15 این قانون عبارتند از هزینه های مرمت یا بازسازی اموال مذکور، شامل: جاده ها، سازه های مصنوعی آنها، امکانات جاده ای، مهندسی راه یا تاسیسات و ساختمان های دیگر.

2. به تعریف این ماده، از دست دادن اموال عبارت است از وقوع آن در پی وارد شدن آسیب و به دلیل غیر ممکن بودن کنترل اموال از سوی آسیب دیده یا شخصی که اموال از دست رفته به وی سپرده شده است. به نحوی که هزینه های بوجود آمده به دنبال احیای اموال از دست رفته که به موجب زیربند 3 بند 1 ماده 15 این قانون وضع شده است فقط در صورتی قابل جبران هستند که اگر آسیب دیده واقعیت از دست دادن اموال مذکور را به اثبات برساند.

3. هزینه های مربوط به تعمیر اموال که برای احیای وضعیت اموال مذکور تا قبل از لحظه حادثه ضروری بوده اند، هزینه های بوجود آمده در نتیجه بازسازی آسیب اموال وضع شده به موجب زیربند 3 بند 1 ماده 15 این قانون محسوب می شوند. به دنبال تعمیر و مرمت اموال مذکور مابه التفاوت وجوهی بوجود آمده در نتیجه کاهش ارزش بازاری آن طبق این قانون قابل جبران نمی باشد.

4. اموال وضع شده به موجب زیربند 3 بند 1 ماده 15 این قانون موقعی تخریب شده محسوب می شود، اگر تعمیر و مرمت آن از نظر فنی غیر ممکن بوده یا فاقد پایه و اساس اقتصادی باشد (هزینه های تعمیر از 80 درصد ارزش اموال مذکور تا قبل از حادثه تجاوز خواهد کرد). در صورت تخریب اموال مذکور، مابه التفاوت ارزش برآورد شده آن تا لحظه تخریب و ارزش های باقی مانده آن که برحسب مقررات وضع شده از سوی شورای نهاد شرکت های بیمه محاسبه شده اند، در حد مبلغ بیمه ای جبران خواهد شد.

ماده 19. گزارش پیرامون حادثه بیمه ای

1. شخصی که برحسب قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری بیمه گذار محسوب می شود و (یا) شخص دیگری که وسیله نقلیه موتوری را قانوناً تحت مدیریت و تسلط خود دارد، در صورت وقوع حادثه بیمه ای موظف است مراتب را به شرکت بیمه گزارش دهد. مهلت ها و مقررات گزارش حادثه بیمه ای و همچنین سایر عملیات شرکت بیمه و شرکت کنندگان در حادثه پس از حادثه بیمه ای برحسب مقررات و قواعد نهاد شرکت های بیمه وضع می شوند.

2. برحسب قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری، استثنائاتی در خصوص الزامات وضع شده به موجب بند 1 این ماده وضع می شود، از جمله در مواردی که طی آن بیمه گذار و (یا) شخصی که وسیله نقلیه موتوری را قانوناً تحت مدیریت و تسلط خود داشته است، به دنبال وقوع حادثه دچار وضعیت ناخودآگاهی شده که مطلع ساختن درباره حادثه بیمه ای در مهلت و به مقرر وضع شده به موجب قرارداد بیمه شرکت بیمه میسر نبوده، یا بیمه گذار درباره حادثه مطلع نبوده و به دلیل عدم مطلع کردن توسط شخصی که وسیله نقلیه موتوری را قانوناً تحت مدیریت و تسلط خود داشته است یا بنا به دلایل دیگر نمی توانسته است در باره حادثه بیمه ای مطلع بوده باشد. بیمه گذار و (یا) شخصی که وسیله نقلیه موتوری را قانوناً تحت مدیریت و تسلط خود دارد متعهد می باشند تا نامیسر بودن ارائه گزارش پیرامون حادثه بیمه ای به شرکت بیمه از سوی آنان را به اثبات برسانند. در صورت برطرف شدن مواردی که موجب نامیسر بودن اجرای تعهد اطلاع رسانی پیش بینی شده به موجب این بند شده اند (اطلاع رسانی پیرامون حادثه بیمه ای) بیمه گذار و (یا) شخصی که وسیله نقلیه موتوری را قانوناً تحت مدیریت و تسلط خود دارد موظفند در باره حادثه بیمه ای برحسب مقررات وضع شده به موجب قرارداد بیمه بلافاصله به شرکت بیمه اعلام نمایند.

3. افرادی که در حادثه بیمه ای دخیل می باشند جهت دریافت غرامت بیمه، کلیه اطلاعات لازم بویژه نام و نام خانوادگی خود، محل سکونت، نام و نام خانوادگی (عنوان) مالک وسیله نقلیه موتوری، محل سکونت (استقرار) آن (اگر زیان را شخصی که مالک محسوب نباشد وارد آورده باشد)، نام شرکت بیمه،

آدرس، شماره قرارداد منعقد شده با آن شرکت و سایر مشخصات مربوط به وسیله نقلیه موتوری را در اختیار یکدیگر قرار می دهند.

4. اگر در حادثه بیمه ای فقط تعداد دو وسیله نقلیه موتوری دخیل باشند و فقط به اموال خسارت وارد آمده باشد، در این صورت اشخاص دخیل در حادثه در باره وقوع حادثه به شرکت (شرکت های) بیمه ای که مسئولیت شان را بیمه نموده است اطلاع داده و

1) در صورت توافق متقابل می توانند اظهارنامه مشترک را تکمیل نموده و آن را به شرکت (شرکت های) بیمه مربوطه ارائه نمایند، اگر میزان جبران مورد انتظار در ازای خسارت وارده بیشتر از مقدار حداکثر خسارت مورد جبران از طریق تنظیم مستقل که برحسب مقررات نهاد شرکت های بیمه وضع شده است نباشد،

2) با موافقت شرکت (شرکت ها) می توانند در صورت توافق متقابل اظهارنامه مشترک را تکمیل نموده و آن را به شرکت (شرکت های) بیمه مربوطه ارائه نمایند، اگر میزان جبران مورد انتظار در ازای خسارت وارده بیشتر از مقدار حداکثر خسارت مورد جبران از طریق اظهارنامه مشترک که برحسب مقررات نهاد شرکت های بیمه وضع شده است نباشد. در صورت عدم موافقت برای انعقاد اظهارنامه مشترک، شرکت (شرکت های) بیمه موظف است (موظفند) حضور نماینده (نمایندگان) خود در محل حادثه را حداکثر تا مهلت تعیین شده برحسب دستورالعمل پیش بینی شده به موجب بند 5 این ماده تامین نماید. در صورت عدم اعلام موافقت برای انعقاد اظهارنامه مشترک از سوی شرکت (شرکت های) بیمه، اظهارنامه مشترک تکمیل نمی شود و مسائل مربوط به حادثه بیمه ای برحسب قواعد کلی تعیین میزان خسارت به مقرر این قانون تنظیم خواهند شد.

5. دستورالعمل های مربوط به تکمیل اظهارنامه مشترک و ارائه آن به شرکت بیمه برحسب قواعد نهاد شرکت های بیمه وضع می شوند.

ماده 20. دستورالعمل درخواست دریافت غرامت بیمه

1. شخص آسیب دیده یا خلف قانونی وی مجاز است در مهلت سه ماه پس از روز وقوع حادثه بیمه ای به شرکت بیمه شخص زیان رساننده که مسئولیت وی را بیمه نموده است یا در موارد وضع شده به موجب این قانون به نهاد شرکت های بیمه مراجعه نماید. اگر شخص آسیب دیده یا خلف قانونی وی به مقرر این بند در مهلت سه ماه جهت دریافت غرامت بیمه به دلیل داشتن وضعیت ناخودآگاهی در پی حادثه مراجعه نکرده باشد یا در چنان وضعیتی بوده است که بر حسب مهلت و مقررات وضع شده امکان مراجعه به شرکت بیمه جهت دریافت غرامت بیمه ای وجود نداشته است، یا در صورت وجود خسارت وارده بر اموال؛ به دلیل عدم اطلاع پیرامون حادثه از سوی شخص مسئول نگهداری از اموال (اموال جهت نگهداری آن، استفاده و یا با موافقت وی به منظورهای دیگر در نزد وی بوده است)، در این صورت مهلت سه ماهه برای وی از

روز برطرف شدن مواردی که ارائه درخواست نامه جهت دریافت غرامت بیمه را نامیبر ساخته است یا از روز حصول اطلاع از حادثه بیمه ای شروع به کار خواهد کرد. شخص آسیب دیده یا خلف قانونی وی متعهد به اثبات نامیبر بودن مراجعه به شرکت بیمه در مهلت مقرر جهت دریافت غرامت بیمه ای یا عدم اطلاع از آن می باشد.

2. شخص آسیب دیده یا خلف قانونی وی درخواست نامه و اسناد و مدارک پیش بینی شده بر حسب مقررات و قواعد نهاد شرکت های بیمه را شخصاً یا از طریق نماینده خود ارائه می نماید. درخواست نامه دریافت غرامت بیمه می بایستی مستدل و با پایه و اساس باشد.

3. اگر شخص آسیب دیده به مقرر این قانون دارای قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری منعقد شده و با اعتبار با یکی از شرکت های فعال در جمهوری ارمنستان باشد، در این صورت بنا به درخواست وی یا خلف قانونی وی شرکت بیمه مذکور موظف است بعنوان نماینده شخص آسیب دیده (خلف قانونی وی) بطور رایگان جهت دریافت غرامت بیمه در فرآیندهای وضع شده به مقرر این قانون عمل نماید، بغیر از مواردی که شخص آسیب دیده بیمه نامه را با همان شرکتی منعقد کرده باشد که شخص زیان رساننده با آن شرکت بیمه نامه منعقد نموده باشد. اگر شخص آسیب دیده بیمه نامه را با همان شرکتی منعقد کرده باشد که شخص زیان رساننده نیز با آن شرکت بیمه نامه منعقد نموده باشد، در این صورت بنا به درخواست شخص آسیب دیده (خلف قانونی وی) نهاد شرکت های بیمه موظف است بعنوان نماینده شخص آسیب دیده (خلف قانونی وی) بطور رایگان جهت دریافت غرامت بیمه در فرآیندهای وضع شده عمل نماید. اگر در موقع حادثه بیمه ای شخص آسیب دیده عابر پیاده یا مسافر بوده و فاقد قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری منعقد شده و با اعتبار با یکی از شرکت های فعال در جمهوری ارمنستان باشد، در این صورت بنا به درخواست شخص آسیب دیده یا خلف قانونی وی نهاد شرکت های بیمه موظف است بعنوان نماینده شخص آسیب دیده (خلف قانونی وی) بطور رایگان جهت دریافت غرامت بیمه در فرآیندهای وضع شده به مقرر این قانون عمل نماید.

4. نهاد شرکت های بیمه برای اجرای عملکرد پیش بینی شده به موجب بند 3 این ماده، در خصوص هزینه هایی که انجام داده است دارای حق ادعای متقابل در قبال شرکتی که مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری شخص زیان رساننده را بیمه نموده و در صورت نبود آن در قبال شخص زیان رساننده می باشد.

ماده 21. تعیین میزان خسارت و درجه مقصر بودن

1. در صورت تشکیل پرونده عدالت اداری برحسب مقررات مدنی، کیفری یا قضایی، ارزیابی میزان خسارات وارد شده بر اموال و تعیین درجه مقصر بودن شخص در آن برحسب رسیدگی به پرونده و حکم صادره از سوی دادگاه در حل پرونده برحسب واقعیت و در صورت عدم تشکیل چنین پرونده ای یا عدم

رسیدگی پرونده و صدور حکم از سوی دادگاه جهت حل پرونده برحسب واقعیت، از سوی کارشناسان واجد شرایط (منبع: کارشناس) نهاد شرکت های بیمه انجام می پذیرد، بغیر از موارد پیش بینی شده به موجب بند 4 ماده 19 این قانون، که برای آنها برحسب قواعد نهاد شرکت های بیمه می تواند مقررات تصریح شده تعیین مقصر بودن و (یا) ارزیابی میزان خسارت پیش بینی شود.

2. در صورت تشکیل پرونده عدالت اداری برحسب مقررات مدنی، کیفری یا قضایی، ارزیابی میزان آسیب های شخصی وارده شده و تعیین درجه مقصر بودن شخص در آن برحسب رسیدگی به پرونده و حکم صادره از سوی دادگاه در حل پرونده برحسب واقعیت صورت می گیرد و در صورت عدم تشکیل چنین پرونده ای یا عدم رسیدگی پرونده و صدور حکم از سوی دادگاه جهت حل پرونده برحسب واقعیت، میزان آسیب های شخصی وارد شده، از سوی موسسه پزشکی یا موسسه دیگر یا متخصصی که کمک های پزشکی یا باز یافت سلامتی به آسیب دیده ارائه نموده اند ارزیابی و درجه مقصر بودن شخص از سوی کارشناس تعیین می شود.

3. در موقع اجرای عملیات کارشناسی و ارزیابی خسارات وارده بر اموال، کارشناس موظف است از قانون، دیگر اسناد حقوقی، به انضمام مقررات و روش شناسی ارزیابی و کارشناسی زیان های بوجود آمده در پی حادثه بیمه ای که بر اساس این قانون از سوی نهاد شرکت های بیمه به تصویب رسیده است، پیروی نماید.

4. اگر آسیب توسط چند شخص وارد شده باشد و امکان تعیین میزان آسیب وارده هر یک از آنها میسر نباشد، در این صورت اشخاص مذکور (شرکت هایی که مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری آنان را بیمه نموده اند) در برابر شخص آسیب دیده مسئولیت جمعی برعهده خواهند داشت. به نحوی که مفاد ماده 8 این قانون در قبال شرکت های بیمه ای مربوطه بطور جداگانه اعمال می شوند.

5. در صورت وارد شدن آسیب از سوی یک شخص بر چند شخص جبران غرامت به میزان زیان وارد شده بر هر یک از آنان با نظر داشتن مفاد وضع شده به موجب ماده 8 این قانون صورت می گیرد.

ماده 22. اتخاذ تصمیم پیرامون پرداخت غرامت بیمه

1. شرکت بیمه (نهاد شرکت های بیمه) پس از دریافت درخواست نامه پیش بینی شده به موجب بند 2 ماده 20 این قانون، در مهلت وضع شده به موجب قواعد آیین نامه اجرایی نهاد شرکت های بیمه، حداکثر در طی 5 روز کاری موظف است پیرامون انجام بررسی کارشناسی، بغیر از مواردی که طی آن پرونده عدالت اداری برحسب مقررات مدنی، کیفری یا قضایی تشکیل شده باشد و همچنین موارد وضع شده به موجب قواعد نهاد شرکت های بیمه پیش بینی شده به موجب بند 1 ماده 21 این قانون، تصمیم اتخاذ نماید.

انجام بازرسی کارشناسی نباید بیش از 15 روز کاری بطول انجامد. برحسب قواعد نهاد شرکت های بیمه، می تواند مهلت های کوتاه تری برای انجام بررسی کارشناسی وضع بشوند. در طی 5 روز کاری پس از خاتمه بررسی کارشناسی، شرکت بیمه (نهاد شرکت های بیمه) پیرامون نتایج کتباً به اطلاع بیمه گذار، شخص بیمه شده و شخص آسیب دیده (خلف قانونی وی) می رساند. شرکت بیمه (نهاد) در طی 5 روز کاری پس از اطلاع رسانی پیش بینی شده به موجب این بند در صورت عدم تعیین بررسی کارشناسی مکمل و عدم ارائه درخواست انجام بررسی کارشناسی مجدد، در طی 3 روز کاری پیرامون پرداخت غرامت بیمه یا رد پرداخت غرامت بیمه کتباً اتخاذ تصمیم نموده و تصمیم مربوطه را در طی 3 روز کاری به نحو شایسته به بیمه گذار، شخص بیمه شده و شخص آسیب دیده (خلف قانونی وی) ارسال می نماید.

2. اگر برحسب نظر بیمه گذار، شخص بیمه شده، شخص آسیب دیده (خلف قانونی وی) و شرکت بیمه (نهاد شرکت های بیمه) نتیجه گیری کارشناس صریح یا کامل نباشد، در این صورت آنان در طی 5 روز کاری پس از روز اطلاع رسانی مندرج در بند 1 این ماده مجاز خواهند بود تا با حصول توافق متقابل انجام بررسی کارشناسی مکمل تعیین نمایند. مهلت انجام بررسی کارشناسی مکمل با توافق متقابل بیمه گذار، شخص بیمه شده، شخص آسیب دیده (خلف قانونی وی) و شرکت بیمه (نهاد شرکت های بیمه) حداکثر تا 3 ماه تعیین می شود. بررسی کارشناسی مکمل به حساب شرکت بیمه (نهاد شرکت های بیمه) انجام می گیرد. در صورت تعیین بررسی کارشناسی مکمل، در طی 5 روز کاری پس از خاتمه بررسی کارشناسی مکمل، شرکت بیمه (نهاد شرکت های بیمه) پیرامون نتایج بررسی کارشناسی کتباً به اطلاع بیمه گذار، شخص بیمه شده و شخص آسیب دیده (خلف قانونی وی) می رساند. شرکت بیمه (نهاد) در طی 5 روز کاری پس از اطلاع رسانی پیش بینی شده به موجب این بند در صورت عدم ارائه درخواست انجام بررسی کارشناسی مجدد، در طی 3 روز کاری پیرامون پرداخت غرامت بیمه یا رد پرداخت غرامت بیمه کتباً اتخاذ تصمیم نموده و تصمیم مربوطه را در طی 3 روز کاری به نحو شایسته به بیمه گذار، شخص بیمه شده و شخص آسیب دیده (خلف قانونی وی) ارسال می نماید.

3. اگر بیمه گذار، شخص بیمه شده، شخص آسیب دیده (خلف قانونی وی) یا شرکت بیمه (نهاد شرکت های بیمه) موافق با نتایج بررسی کارشناسی انجام شده به مقرر بند 1 یا 2 این ماده نباشد، در این صورت وی در طی 5 روز کاری پس از روز اطلاع رسانی وضع شده به موجب بند های 1 و 2 این ماده مجاز به درخواست انجام بررسی کارشناسی مجدد می باشد. بررسی کارشناسی مجدد به حساب شخصی که اقدام به درخواست آن نموده است انجام خواهد گرفت. در محدوده حادثه بیمه ای مشابه درخواست بررسی کارشناسی مجدد پیش بینی شده به موجب این قانون فقط یکبار می توان ارائه نمود.

4. در صورت ارائه درخواست انجام بررسی کارشناسی مجدد، اتخاذ تصمیم در خصوص تعیین بررسی کارشناسی و تعیین کارشناس از سوی نهاد شرکت های بیمه در طی 3 روز کاری پس از ارائه درخواست مربوطه انجام می پذیرد. به نحوی که کارشناس پیش بینی شده به موجب این بند نباید از اقرابای نسبی و سببی بیمه گذار، شخص بیمه شده، شخص آسیب دیده (خلف قانونی وی) یا شرکت بیمه (نهاد شرکت های بیمه) باشد. تعیین بررسی کارشناسی مکمل پس از انجام بررسی کارشناسی مجدد مجاز نمی باشد و نتایج بررسی کارشناسی مجدد فقط می توانند برحسب مقررات قضایی مورد شکایت قرار گیرند. در طی 3 روز کاری پس از خاتمه بررسی کارشناسی مجدد، شرکت بیمه (نهاد شرکت های بیمه) پیرامون پرداخت غرامت بیمه یا رد پرداخت غرامت بیمه کتباً اتخاذ تصمیم نموده و تصمیم مربوطه را در طی 3 روز کاری به نحو شایسته به بیمه گذار، شخص بیمه شده و شخص آسیب دیده (خلف قانونی وی) ارسال می نماید.

5. اگر پرونده عدالت اداری برحسب مقررات مدنی، کیفری یا قضایی تشکیل شده باشد و حکم صادره از سوی دادگاه در حل پرونده برحسب واقعیت به مرحله اجرا درآمده باشد و همچنین در موارد وضع شده به موجب قواعد نهاد شرکت های بیمه به مقرر بند 1 ماده 21 این قانون، شرکت بیمه (نهاد شرکت های بیمه) در طی 3 روز کاری پس از دریافت اسناد و مدارک پیش بینی شده به موجب قواعد نهاد شرکت های بیمه، پیرامون پرداخت غرامت بیمه یا رد پرداخت غرامت بیمه تصمیم اتخاذ می نماید.

6. در صورت تاخیر در مهلت تعیین بررسی کارشناسی مندرج در بندهای 1، 2 یا 4 این ماده، اتخاذ تصمیم پیرامون پرداخت غرامت بیمه یا رد پرداخت غرامت بیمه یا انجام بررسی کارشناسی، شرکت بیمه (نهاد شرکت های بیمه) برای هر روز تاخیر به شخص آسیب دیده یا خلف قانونی وی به شرح زیر جریمه پرداخت می نماید:

1) در صورت تاخیر در اتخاذ تصمیم طی مهلت های تعیین شده پیرامون پرداخت غرامت بیمه به میزان 0.1 درصد مبلغ جبران بیمه،

2) در صورت تاخیر در اتخاذ تصمیمات طی مهلت های تعیین شده پیرامون تعیین بررسی کارشناسی، رد پرداخت غرامت بیمه یا انجام بررسی کارشناسی به میزان 0.1 درصد مبلغ بیمه پیش بینی شده برای خسارت نوع مورد نظری که شخص آسیب دیده برحسب قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری منعقد شده در خصوص وسیله نقلیه موتوری زیان رساننده متحمل شده است.

7. اگر پرونده عدالت اداری برحسب مقررات مدنی، کیفری یا قضایی موجود باشد و پرداخت غرامت بیمه به نتیجه پرونده مذکور بستگی داشته باشد، مهلت های مندرج در بندهای 1، 2، 4 یا 5 ماده جاری تا روز به مرحله اجرا درآمدن حکم صادره از سوی دادگاه در حل پرونده برحسب واقعیت به حال تعلیق در خواهد آمد.

ماده 23. دستورالعمل پرداخت غرامت بیمه

1. شرکت بیمه (نهاد شرکت های بیمه) غرامت بیمه را در طی 5 روز کاری پس از اتخاذ تصمیم پیرامون پرداخت غرامت بیمه، پرداخت می نماید و در صورت انجام پرداخت غرامت بیمه به صورت پرداخت های دوره ای و منظم در مهلت های وضع شده به موجب قواعد نهاد شرکت های بیمه پرداخت می نماید. در صورت عدم رعایت مهلت (مهلت های) وضع شده به موجب این بند، شرکت بیمه (نهاد شرکت های بیمه) در ازای هر روز تاخیر به میزان 0.1 درصد مبلغ غرامت به شخص آسیب دیده (خلف قانونی وی) جریمه پرداخت می نماید.

2. غرامت بیمه برای زیان وارده بر سلامتی شخص مستقیماً به موسسه پزشکی به استثنای موارد پیش بینی شده به موجب این قانون یا قواعد نهاد شرکت های بیمه پرداخت می شود.

3. اگر با استفاده از وسیله نقلیه موتوری به سلامتی شخص صدمه وارد آمده باشد (به استثنای موارد پیش بینی شده به موجب ماده 25 این قانون) و لازم باشد که به وی کمک های پزشکی عرضه شود (کمک های پزشکی لازم به وی عرضه شده باشد)، و اگر در طی 2 ماه پس از تاریخ مراجعه وی به موسسه پزشکی هنوز پیرامون پرداخت غرامت بیمه یا رد پرداخت غرامت بیمه به وی تصمیم اتخاذ نشده باشد، در این صورت نهاد شرکت های بیمه بر اساس درخواست نامه شخص آسیب دیده یا نماینده وی هزینه های مربوط به کمک های پزشکی به میزان و نحوه توافق شده با وی پرداخت می نماید. در موارد وضع شده به موجب این بند، نهاد شرکت های بیمه فقط هزینه های مربوط به کمک های پزشکی انجام شده در خاک جمهوری ارمنستان را پرداخت می نماید. نهاد شرکت های بیمه مجاز است بر اساس قرارداد بیمه تعهدات پیش بینی شده به موجب این بند را به یکی از شرکت های بیمه عضو خود برون سپاری نماید. مقررات و شرایط برون سپاری تعهدات پیش بینی شده به موجب این بند برحسب قواعد نهاد شرکت های بیمه وضع می شوند.

4. در صورتی که هزینه های پیش بینی شده به موجب بند 3 این ماده از سوی نهاد شرکت های بیمه یا شرکت بیمه عضو آن پرداخت شده باشد و اگر شخص زیان رساننده تعیین می شود، در این صورت شرکتی که مسئولیت شخص زیان رساننده را بیمه نموده است موظف است جبران مبلغ پرداخت شده از سوی نهاد شرکت های بیمه یا شرکت بیمه مربوطه از مبلغ غرامت بیمه مورد پرداخت از سوی خود در اولویت قرار دهد. نهاد شرکت های بیمه (شرکت بیمه مربوطه) به میزان مبلغ جبران نشده و در صورتی که مسئولیت شخص زیان رساننده بیمه نشده باشد؛ به میزان کل مبلغ پرداخت شده از سوی نهاد شرکت های بیمه (شرکت بیمه مربوطه) در قبال شخص زیان رساننده حق ادعای متقابل بدست می آورد. در صورت مقصر بودن شخص آسیب دیده نهاد شرکت های بیمه (شرکت بیمه مربوطه) حق مطالبه متقابل پیش بینی شده به موجب

این بند در قبال شخص آسیب دیده را به آن مقداری که شخص آسیب دیده طبق قانون در قبال شخص زیان رساننده حق جبران خسارت را نداشته باشد، بدست می آورد. شرکت بیمه ای که مبلغ پرداخت شده در موارد پیش بینی شده در این بند از سوی نهاد شرکت های بیمه یا شرکت بیمه مربوطه را جبران می نماید، پرداخت کننده جبران بیمه ای به شخص آسیب دیده مربوطه به مقدار مورد نظر محسوب می شود.

ماده 24. رد درخواست نامه دریافت جبران بیمه ای از سوی شرکت بیمه

1. شرکت بیمه درخواست نامه دریافت جبران بیمه ای را در موارد وضع شده به موجب قانون یا قواعد به تصویب رسیده از سوی شورای نهاد شرکت های بیمه رد می نماید.
2. رد پرداخت جبران بیمه ای مبتنی بر این که شخص آسیب دیده از آن موضوع مطلع بوده است یا می توانسته است مطلع باشد که در موقع حادثه بیمه ای، راننده وسیله نقلیه موتوری زیان رساننده تحت تاثیر الکل، مواد مخدر یا مواد روان گردان بوده است، ممنوع می باشد.
3. اتخاذ تصمیم مربوط به رد درخواست نامه دریافت جبران بیمه ای می بایستی با پایه و اساس (استدلال) باشد.

ماده 25. استثنائات در خصوص الزامات بیمه اجباری

1. طبق این قانون، الزام بیمه اجباری شامل حال مسئولیت برای جبران خسارات ذیل در استفاده از وسیله نقلیه موتوری نمی شود:
- (1) خسارات وارد شده در نتیجه حادثه پیش آمده به دنبال قوه قهریه (فورس ماژور)،
- (2) خسارات وارد شده در نتیجه بروز حوادث در پی عملیات تروریستی، نظامی، آشوب ها یا ناآرامی های عمومی،
- (3) خسارات وارد شده در موقع نقل و انتقال ضایعات خطرناک، اگر آنها انحصراً به ضایعات خطرناک بستگی داشته باشند،
- (4) خسارات وارد شده بر شخص آسیب دیده در نتیجه قصد شخص آسیب دیده،
- (5) خسارات وارد شده بر حیات وحش یا پوشش گیاهی، هوا، آب های سطحی یا زیر زمینی، اعماق زمین که مالکیت دولتی محسوب می شوند،
- (6) خسارات وارد شده بر آثار هنری، زیورآلات، سنگ ها یا فلزات گرانبها،
- (7) خسارات وارد شده بر محموله های در حال حمل و نقل برحسب قرارداد حمل و نقل بارها،
- (8) سایر خسارات وضع شده به موجب قانون.

2. طبق این قانون، مسئولیت ناشی از استفاده وسائط نقلیه موتوری زیر تابع بیمه اجباری نمی باشد:
- 1) وسائط نقلیه موتوری تا حداکثر سرعت 50 کیلومتر در ساعت یا با حجم موتور 50 سانتی متر مکعب،
 - 2) وسائط نقلیه موتوری مورد استفاده به منظور اهداف ورزشی یا تفریحی و فقط در محل های مخصوص و مجزا و فقط در صورت استفاده آنها در محل های مذکور،
 - 3) وسائط نقلیه موتوری پیش بینی شده برای تردد در جاده هایی که مورد استفاده عمومی نمی باشند،
 - 4) وسائط نقلیه موتوری که بدون راندن آنها وارد خاک جمهوری ارمنستان می شوند، تا زمان استفاده از آنها در خاک جمهوری ارمنستان.

ماده 26. اشخاصی که از حق دریافت جبران بیمه ای استفاده نمی نمایند

1. طبق این قانون، اشخاص زیر در موقع حادثه بیمه ای مورد نظر آسیب دیده محسوب نمی شوند و از حق دریافت جبران بیمه ای استفاده نمی نمایند:
- 1) مالک، بیمه گذار و شخص زیان رساننده وسیله نقلیه موتوری زیان رساننده بغیر از آن مواردی که به آنان نیز از سوی اشخاص دیگر با استفاده از وسیله نقلیه موتوری متعلق به اشخاص دیگر آسیب رسیده باشد،
- 2) آن اشخاصی که در داخل وسیله نقلیه موتوری بوده که به سرقت رفته یا بدون قصد سرقت بطور غیر قانونی وسیله مذکور مورد استفاده گرفته شده باشد، به استثنای مواردی که اشخاص مذکور آگاه نبوده اند که وسیله نقلیه موتوری به سرقت رفته است یا بدون قصد سرقت بطور غیر قانونی وسیله مذکور مورد استفاده قرار گرفته است، یا در وسیله نقلیه موتوری بر خلاف میل و اراده خود قرار گرفته اند،
- 3) اعضای خانواده مالک وسیله نقلیه موتوری زیان رساننده یا شخص دیگری که وسیله نقلیه موتوری مذکور را قانوناً تحت مدیریت و تسلط خود داشته است از ناحیه خسارات وارده بر اموال، به استثنای آن مواردی که اشخاص دیگر نیز با استفاده از وسیله نقلیه موتوری متعلق به اشخاص دیگر به آنان آسیب رسانده باشند. طبق این زیربند، اعضای خانواده عبارتند از والدین، زوجین، فرزندان، خواهر و برادر صاحب وسیله نقلیه موتوری یا شخصی که وسیله مذکور را قانوناً تحت مدیریت و تسلط خود داشته است.

ماده 27. حق مطالبه متقابل شرکت بیمه

1. شرکت بیمه در موارد زیر حق مطالبه متقابل (جانشین سازی) دارد:

1) در قبال شخص زیان رساننده، اگر:

الف. وی در موقع حادثه بیمه ای رانندگی وسیله نقلیه موتوری را تحت تاثیر الکل، مواد مخدر یا مواد روان گردان بر عهده داشته است،

ب. وی بدون دلیل توجیه شده محل حادثه را ترک کرده یا از انجام آزمایش در خصوص واقعیت استفاده از الکل، مواد مخدر یا مواد روان گردان خودداری نموده باشد،

پ. وی در موقع حادثه بیمه ای فاقد گواهینامه رانندگی وسیله نقلیه موتوری بوده یا به مقرر قانون از داشتن چنین حقی، بغیر از مورد پیش بینی شده به موجب تبصره «پ» زیر بند 2 این بند منع شده باشد،

ت. برحسب مهلت و مقررات وضع شده به موجب قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری شرکت بیمه درباره حادثه بیمه ای اطلاع حاصل نکرده باشد،

2) در قبال مالک (بیمه گذار) وسیله نقلیه موتوری زیان رساننده، اگر:

الف. وسیله نقلیه موتوری تا لحظه وارد آوردن آسیب تحت معاینه فنی قرار نگرفته باشد و وجود چنان نقصی در وسیله نقلیه موتوری علت مستقیم وقوع حادثه شده باشد که آن در صورت انجام معاینه فنی می توانست شناسایی شده باشد،

ب. برحسب مهلت و مقررات وضع شده به موجب قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری شرکت بیمه درباره حادثه بیمه ای اطلاع حاصل نکرده باشد،

پ. رانندگی وسیله نقلیه موتوری به شخصی که فاقد اجازه رانندگی بوده است سپرده باشد و آگاهی داشته یا می توانست آگاهی داشته باشد که شخص مذکور حق رانندگی نداشته است،

ت. در موقع انعقاد قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری، درباره موارد دارای اهمیت قابل توجه برای تعیین درجه ریسک بیمه اطلاعات نادرست به شرکت بیمه اعلام کرده باشد، اگر موارد مذکور برای شرکت بیمه تا وقوع حادثه معلوم نبوده باشند یا این که نمی توانست معلوم شده باشد،
3) و همچنین:

الف. در قبال مالک محل حادثه یا جاده، اگر حادثه به دلیل نقص محل حادثه یا جاده بوقوع پیوسته باشد و در آن مقصر بودن مالک مشهود باشد،

ب. در قبال سازمان انجام دهنده معاینه فنی وسیله نقلیه موتوری، که علت مستقیم وقوع حادثه وجود نقصی بوده است که در طی معاینه فنی شناسایی نشده یا بصورت ناقص یا نادرست انجام شده باشد،

پ. در قبال اشخاص دیگر برحسب موارد و مقررات وضع شده به موجب قانون که حادثه به تقصیر آنان اتفاق افتاده باشد.

2. اگر طبق این ماده شرکت حق ادعای متقابل در قبال چند شخص بدست می آورد، در این صورت اشخاص مذکور در قبال شرکت بیمه بعنوان بدهکاران مشترک محسوب می شوند.

فصل 4. وضعیت نهاد شرکت های بیمه، تاسیس، تنظیم و نظارت آن

ماده 28. وضعیت نهاد شرکت های بیمه

1. در جمهوری ارمنستان نهاد شرکت های اجرا کننده بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری ایجاد می شود که بعنوان یک سازمان اجتماعی می باشد.
2. هدف فعالیت نهاد حمایت از منافع اشخاص آسیب دیده و تامین ثبات و پیشرفت نظام بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری می باشد. نهاد شرکت های بیمه در عرصه بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری به کارایی و اثربخشی فعالیت شرکت های بیمه عضو خود کمک کرده، فعالیت آنها را تنظیم و بر آن نظارت نموده و برای شرکت های عضو قواعد رفتاری حرفه ای تهیه و تدوین می نماید.
3. برحسب مقررات وضع شده از سوی نهاد، اموال منتقل شده از طرف اعضای نهاد به آن، مالکیت نهاد محسوب می شود. نهاد شرکت های بیمه از اموال مذکور برای تحقق اهداف وضع شده به موجب قانون، دیگر اسناد حقوقی و اساسنامه خود استفاده می نماید. تقسیم اموال نهاد بین اعضای آن ممنوع می باشد. اعضای نهاد در ازای تعهدات نهاد پاسخگو نمی باشند. نهاد برای تعهدات اعضای خود، به استثنای موارد پیش بینی شده به موجب قانون، پاسخگو نمی باشد. نهاد برای زیان های وارده در پی نقض الزامات این قانون و دیگر اسناد حقوقی که خود سبب آن شده باشد، پاسخگو می باشد.
4. نهاد فقط پس از به ثبت رسیدن در بانک مرکزی و بدست آوردن وضعیت حقوقی می تواند به اجرای فعالیت بپردازد.
5. اشخاصی که برحسب مقررات وضع شده به موجب این قانون و از سوی بانک مرکزی به ثبت نرسیده باشند مجاز نیستند بعنوان نهاد معرفی شوند یا در عنوان خود، اطلاعیه های عمومی یا تبلیغات از چنان واژه هایی (ترکیب عبارات) استفاده نمایند که نسبت به نهاد یا فعالیت آن امکان ایجاد سوء تفاهماتی را فراهم نماید.
6. فعالیت نهاد برحسب این قانون، قوانین دیگر، اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی، قواعد نهاد و دیگر اسناد حقوقی تنظیم می شود.
7. به منظور تحقق مسائل نهاد در ترکیب آن:
 - 1) پرسنل ایجاد می شود،
 - 2) طبق این قانون، اسناد حقوقی به تصویب رسیده بر اساس این قانون و همچنین طبق قواعد نهاد، سیستم اطلاع رسانی ایجاد و اداره می شود،
 - 3) طبق آیین مدنی جمهوری ارمنستان، این قانون، اسناد حقوقی به تصویب رسیده بر اساس آن و همچنین مطابق با قواعد نهاد، مدیریت صندوق ضمانت و سازمان دهی پرداخت جبران های بیمه ای به حساب آن اجرا می شود.

(اصلاح ماده 28 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2016/12/16 (1395/09/28) شماره 27- ن)

ماده 29. تاسیس نهاد شرکت های بیمه، ثبت، عضویت و توقف عضویت

1. نهاد از سوی بانک مرکزی تاسیس می شود.
2. سند تاسیس نهاد مصوبه بانک مرکزی پیرامون تاسیس و عضویت بانک مرکزی در نهاد می باشد.
3. طی مصوبه تاسیس نهاد و عضویت بانک مرکزی در نهاد، اساسنامه نهاد و قواعد صندوق ضمانت نیز به تصویب می رسد. قواعد صندوق ضمانت بویژه شامل شکل گیری موجودی های صندوق و مقررات مدیریت آنها می شود.
4. نهاد بعنوان یک شخص حقوقی اساسنامه آن و مقررات تشکیل و مدیریت صندوق ضمانت بنا به تصمیم شورای بانک مرکزی و در طی 15 روز کاری پس از تایید آن از سوی بانک مرکزی به ثبت می رسد. نهاد از موقع ثبت در بانک مرکزی وضعیت شخص حقوقی بدست می آورد.
5. بانک مرکزی در طی 5 روز کاری پس از ثبت نهاد برای صندوق ضمانت حساب ویژه افتتاح می نماید و به حساب مذکور مبلغ 15 000 000 درام جمهوری ارمنستان به صورت یکبار هزینه پرداخت می نماید. بانک مرکزی در طی 5 روز کاری پس از اتخاذ تصمیم پیرامون ثبت نهاد مراتب را به اطلاع نهاد ذیصلاح دولتی ثبت اشخاص حقوقی رسانده، در مطبوعات دارای حداقل 1000 نسخه تیراژ و سایت اینترنتی خود منتشر نموده و به اطلاع کلیه شرکت های بیمه فعال در جمهوری ارمنستان می رساند.
6. بغیر از بانک مرکزی، شرکت های بیمه دارای مجوز اجرای بیمه در کلاس پیش بینی شده به موجب زیربند 10 بند 2 ماده 7 قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون بیمه و فعالیت بیمه ای» که حداقل دارای یک شعبه یا عامل فعال و دائمی در هر استان جمهوری ارمنستان بوده و واجد شرایط و الزامات وضع شده به موجب قانون و دیگر اسناد حقوقی باشند، می توانند به عضویت نهاد درآیند.
7. توقف عضویت در نهاد به ابتکار خود، در صورت توقف حق اجرای بیمه در کلاس پیش بینی شده به موجب زیربند 10 بند 2 ماده 7 قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون بیمه و فعالیت بیمه ای»، انحلال و همچنین در سایر موارد پیش بینی شده به موجب مقررات نهاد انجام می پذیرد. نهاد پیرامون موارد عضویت یا توقف عضویت در نهاد، در ظرف 3 روز کاری پس از اتخاذ تصمیم در این خصوص کتباً به اطلاع بانک مرکزی می رساند.
8. در مواردی که که عضویت شرکت بیمه در نهاد متوقف می شود و در صورتی که حتی یک مورد قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری به مقرر این قانون و منعقد شده از سوی شرکت بیمه مذکور باقی مانده باشد، شرکت بیمه برای تمام مدت زمان عملکرد قرارداد مذکور به برعهده

داشتن تعهدات وضع شده برای اعضای نهاد به مقرر این قانون و دیگر اسناد حقوقی ادامه داده، بغیر از آن مواردی که شرکت بیمه دیگر طرف قرارداد مذکور نبوده یا اینکه شرکت بیمه طبق مقررات وضع شده به موجب قانون فاقد توانایی پرداخت دیون (ورشکسته) شناخته شده باشد.

ماده 30. تنظیم و نظارت بر فعالیت نهاد

1. بانک مرکزی فعالیت نهاد را تنظیم و بر آن نظارت می نماید. بانک مرکزی مجاز است به منظور تامین تنظیمات وضع شده به مقرر این قانون الزامات فعالیت نهاد را برحسب اسناد حقوقی تنظیمی خود وضع نماید.

2. نهاد گزارشات حسابدهی به بانک مرکزی ارائه می نماید که فرم، محتوا، مقررات و مهلت های ارائه آنها برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی وضع می شود. بانک مرکزی برحسب اسناد حقوقی تنظیمی خود می تواند ترکیب اطلاعات مورد انتشار و مقررات انتشار (در اختیار گذاری) آنها در سایت اینترنتی نهاد، مطبوعات، بولتن های اطلاعاتی، انتشار آنها از طریق رسانه های جمعی خبری و (یا) و سایر وسائل را وضع نماید.

3. بانک مرکزی مجاز است به مقرر قانون و بصورت دوره ای فعالیت نهاد را بازرسی نماید. نهاد موظف است در حین انجام بازرسی ها کلیه اطلاعات و اسناد لازم و مربوط به بازرسی را در اختیار بانک مرکزی قرار دهد. بازرسی های بانک مرکزی در نهاد برحسب مقررات وضع شده به موجب قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون بانک مرکزی جمهوری ارمنستان» انجام می پذیرد.

4. بانک مرکزی موظف است اطلاعاتی که طبق قانون جزء اسرار محسوب شده و در حین نظارت بر آنها واقف شده است حفظ نموده و آنها را فقط در موارد و مقررات وضع شده به موجب قانون می تواند منتشر یا در اختیار اشخاص قرار دهد.

5. بانک مرکزی به منظور تامین تداوم نظام بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری می تواند اعتبارات سیستمی که در راستای تحقق اهداف صندوق ضمانت یا اجرای امور تعیین شده نهاد بکار گرفته خواهند شد، در اختیار نهاد بگذارد. اعتبارات سیستمی و درصدهای (جرائم) محاسبه شده جهت استفاده از آنها منحصراً به حساب موجودی هایی تسویه حساب خواهند شد که اعتبارات دریافتی برای تکمیل موجودی های مذکور دریافت شده باشد. به تعریف این قانون و اسناد حقوقی که بر اساس آن به تصویب رسیده اند، اعتباراتی که به موجب این بند بر اساس مصوبه بانک مرکزی در اختیار نهاد گذاشته می شود، سیستمی محسوب می شوند.

ماده 31. عملکردهای کلی نهاد

1. نهاد:

- 1) برحسب مقررات وضع شده به موجب اساسنامه خود به منظور مطابقت دادن فعالیت شرکت های بیمه عضو خود با الزامات این قانون و قواعد نهاد، بر آنها نظارت می نماید،
 - 2) به منظور تامین شرایط شایسته برای فعالیت شرکت های بیمه ای عضو خود در زمینه بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری، بکارگیری مقررات حرفه ای، تامین حمایت از اشخاص زیان دیده، منافع بیمه گذاران و کمک به رشد و توسعه سیستم بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری، قواعد، مصوبات و دستوراتی را اتخاذ می نماید،
 - 3) با نهادهای بیمه اتومبیل، صندوق های ضمانت، سایر مراجع پرداخت کننده غرامت ها، سیستم های (مراکز) اطلاع رسانی و شرکت های بیمه کشورهای خارجی همکاری می نماید،
 - 4) برای اجرای اهداف خود با مراجع و نهادهای دولتی همکاری می نماید،
 - 5) در برنامه های ویژه جلوگیری از تقلب (کلاه برداری) در حوادث پیش آمده در طی تردد جاده ای و در زمینه بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری شرکت می نماید،
 - 6) در عرصه بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری برای عموم پشتیبانی اطلاعاتی ارائه نموده و برنامه های آموزش عمومی سازماندهی می نماید،
 - 7) عملکردهایی را برحسب قانون، اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی و قواعد نهاد و نیز سایر عملکردهای وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی دولت جمهوری ارمنستان در خصوص مسائل وضع شده به موجب بند 6 ماده 5 این قانون را اجرا می نماید.
2. نهاد می تواند در باره اجرای عملکردهایی که به آن اختصاص دارد بحث و تبادل نظر عمومی برگزار نماید.

ماده 32. مدیریت نهاد

1. نهادهای مدیریتی نهاد شرکت های بیمه متشکل از مجمع عمومی اعضای نهاد، شورا و مدیر عامل آن می باشند (در متن این قانون به ترتیب مجمع، شورا و مدیر عامل).
2. مقررات تشکیل و فعالیت نهادهای مدیریتی نهاد شرکت های بیمه و همچنین چارچوب اختیارات آن به موجب این قانون و اساسنامه نهاد وضع می شود.
3. برحسب اساسنامه برای نهادهای مدیریت می توان اختیارات و وظایفی که به موجب این قانون وضع نشده باشد، در صورتی که مغایر با الزامات این قانون و دیگر اسناد حقوقی نباشند، وضع شود.
4. نهادهای مدیریتی نهاد شرکت های بیمه در اجرای وظایف خود و اتخاذ تصمیمات می بایستی از الزامات وضع شده به موجب قوانین و دیگر اسناد حقوقی با تکیه بر ثبت منافع قانونی اشخاص زیان دیده

(سایر اشخاص ذینفع)، بیمه گذاران، اشخاص بیمه شده و شرکت های بیمه و اصل عدم رفتار تبعیض آمیز در قبال آنان پیروی نمایند.

ماده 33. مجمع عمومی اعضای نهاد

1. مرجع عالی مدیریت نهاد مجمع عمومی اعضای نهاد است که هر عضو نهاد از طریق نماینده تام الاختیار خود در آن شرکت می نماید.

2. مجمع ریاست نهاد را از طریق برگزاری جلسات سالانه یا ادواری اجرا می نماید. مجمع برحسب این قانون یا اساسنامه در خصوص مسائلی که در صلاحیت خود می باشد تصمیم گیری می نماید.

3. مجمع صلاحیت اتخاذ تصمیماتی را که در آن حداقل بیش از نصف اعضا شرکت کرده باشند دارا می باشد. به موجب این قانون تصمیماتی که در صلاحیت مجمع می باشد با حداکثر آرای اعضا شرکت کننده در جلسه اتخاذ می شود.

4. موارد ذیل در صلاحیت مجمع می باشد:

(1) انجام اصلاحات و تغییرات در اساسنامه نهاد،

(2) انجام اصلاحات و تغییرات در قواعد صندوق ضمانت،

(3) انتخاب اعضای شورای پیش بینی شده به موجب زیربند 1 بند 2 ماده 34 این قانون، توقف زود هنگام اختیارات آنان و همچنین تعیین مقدار و مقررات پرداخت جبران به اعضای شورا جهت شرکت در جلسات شورا،

(4) اعطای عضویت در نهاد و حذف از عضویت،

(5) تایید گزارشات مالی در خصوص فعالیت نهاد،

(6) تایید برآورد هزینه سالانه عملیاتی، اداری و سرمایه گذاری های عمده شرکت و اجرای آن،

(7) تعیین معاملات مورد انعقاد از سوی نهاد که اتخاذ تصمیم پیرامون انعقاد آنها از سوی مجمع اتخاذ می شود و همچنین اتخاذ تصمیم پیرامون انعقاد معاملات مذکور،

(8) اتخاذ تصمیم پیرامون انتقال موجودی های صندوق ضمانت، پیش بینی شده به موجب بند 6 ماده 43 این قانون،

(9) سایر اختیارات پیش بینی شده به موجب قانون و اساسنامه نهاد.

5. اختیارات پیش بینی شده به موجب بند 4 این ماده نمی توانند به دیگر نهادهای مدیریتی یا اشخاص دیگر، بغیر از موارد پیش بینی شده به موجب قانون منتقل شوند.

6. مقررات تدارک، دعوت و برگزاری مجمع و مقررات اتخاذ تصمیمات در طی آن برحسب اساسنامه نهاد وضع می شود.

ماده 34. شورای نهاد

1. شورای نهاد مدیریت کلی نهاد را اجرا می نماید.
2. شورا متشکل از هفت عضو است که در اولین جلسه از بین آنان رئیس شورا انتخاب می شود. اعضای شورا به مقرر زیر انتخاب یا انتصاب می شوند:
 - 1) سه عضو به صورت تناوبی (چرخشی) برحسب مقررات و مهلت وضع شده به موجب اساسنامه نهاد، از سوی مجمع انتخاب می شود،
 - 2) یک عضو از سوی شورای بانک مرکزی انتصاب یا عزل می شود، به نحوی که در صورت اتخاذ تصمیم پیرامون توقف عضویت خود در نهاد از سوی بانک مرکزی، صلاحیت انتصاب عضو شورا به موجب این بند به مجمع ارجاع می شود،
 - 3) یک عضو از سوی نهاد تام الاختیار دولتی مسئول تامین امنیت تردد جاده ای انتصاب یا عزل می شود،
 - 4) یک عضو از سوی سازمان های مدافع حقوق رانندگان با حداقل سه سال سابقه ثبت دولتی، با مهلت دو سال برحسب توافقی که بین آنها حاصل شده باشد،
 - 5) یک عضو از سوی سازمان های مدافع حقوق مصرف کنندگان با حداقل سه سال سابقه ثبت دولتی، با مهلت دو سال برحسب توافقی که بین آنها حاصل شده باشد.
3. بانک مرکزی برای انتخاب اعضای پیش بینی شده در زیربندهای 4 و 5 بند 2 این ماده در طی دو ماه قبل از انقضای مهلت رسمی آنان و حداکثر 45 روز قبل، در سایت اینترنتی خود و در مطبوعات دارای حداقل 1000 نسخه تیراژ در سطح کشور در باره مهلت و محل برگزاری جلسه پیرامون انجام انتخابات مذکور با پیشنهاد ارائه درخواست نامه شرکت در جلسه مذکور از سوی سازمان های پیش بینی شده به موجب زیربندهای 4 و 5 بند 2 این ماده به بانک مرکزی تا روز مندرج، منتشر می نماید. مدت زمان وضع شده برای ارائه درخواست نامه پیش بینی شده به موجب این بند نمی تواند کمتر از یک ماه باشد. بانک مرکزی می تواند درخواست نامه پیش بینی شده به موجب این بند را رد نماید اگر سازمان ارائه کننده درخواست نامه واجد شرایط وضع شده به موجب زیربندهای 4 و 5 بند 2 این ماده نباشد. اگر عضو مورد نظر شورا در طی جلسه پیش بینی شده در این بند انتخاب نشود، آن از سوی شورای بانک مرکزی انتصاب خواهد شد.

4. آن شخصی می تواند عضو شورا باشد که برحسب توانایی حرفه ای خود قادر باشد اجرای کامل و صحیح اختیارات شورا را که به موجب این قانون و دیگر اسناد حقوقی که بر اساس آن تصویب شده اند، تامین نماید.

5. اختیارات شورا و رئیس شورا برحسب این قانون و اساسنامه نهاد وضع می شود.

6. شورا:

1) مدیر عامل، حسابرس داخلی (رئیس و اعضای آن)، حسابدار کل، آمارگیر مسئول را تعیین می نماید، اختیارات آنها را متوقف ساخته و نظام نامه های فعالیت آنان را به تصویب می رساند،

2) مقررات و میزان حقوق و پاداش های مدیر عامل، حسابدار کل، حسابرس داخلی، آمارگیر مسئول و پرسنل نهاد را تعیین و ساختار درونی پرسنل نهاد را تصویب می نماید. به نحوی که میانگین میزان حقوق مدیر عامل، حسابدار کل، حسابرس داخلی، آمارگیر مسئول و پرسنل نهاد بایستی مطابق با میانگین میزان حقوق در نظام بیمه جمهوری ارمنستان باشد،

3) فرم قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری و فرم های ثبت مشترک آنها و مقررات توزیع آنها به شرکت های بیمه را به تصویب می رساند،

4) نحوه تقسیم و توزیع موجودی های نهاد و صندوق ضمانت و جهات و مقدار حد آنها را وضع می نماید،

5) پیرامون عدم کفایت موجودی های صندوق ضمانت و جذب موجودی های لازم برای انجام پرداخت های هزینه های مربوط به جبران های پیش بینی شده به موجب ماده 49 این قانون یا کمک های پزشکی پیش بینی شده به موجب بند 3 ماده 23 این قانون تصمیم اتخاذ می نماید،

6) بر رعایت مقررات پرداخت جبران های بیمه ای در زمینه بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری از سوی شرکت های بیمه و عضو نهاد را نظارت می نماید،

7) سیستم تخفیف ها و اضافه پرداخت های حق بیمه (سیستم پاداش- جریمه) و مقررات اعمال آن را وضع می نماید،

8) به کارشناسان صلاحیت حرفه ای اعطا می نماید، مقررات اعطای صلاحیت حرفه ای به کارشناسان، معیارها و شرایط، مقررات و اساس سلب صلاحیت حرفه ای را وضع می نماید، مقررات ارزیابی، بررسی کارشناسی و روش شناسی آسیب های پیش آمده از حوادث بیمه ای را تصویب و به رشد و پیشرفت آن کمک می نماید،

9) فهرست اسناد و مدارک مورد ارائه به شرکت بیمه یا نهاد جهت دریافت جبران بیمه ای در زمینه بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری و همچنین مقررات پرداخت جبران های بیمه ای از سوی شرکت های بیمه و نهاد شرکت های بیمه و همچنین پرداخت هزینه های مربوط به ارائه کمک های پزشکی پیش بینی شده به موجب بند 3 ماده 23 این قانون را وضع می نماید،

- 10) به منظور فراهم نمودن معیارهای فعالیت فنی و حرفه ای، الزامات دوره های کارآموزی، آموزشی و تخصصی برای شرکت بیمه عضو نهاد وضع می نماید،
- 11) حداکثر محدودیت های مقادیر حق بیمه های اصلی و پایه مطابق با بند 2 ماده 7 این قانون، ارزش های مجاز ضریب های ریسک و مقادیر ضریب های پاداش- جریمه و همچنین قواعد بکارگیری روش شناسی محاسبه حداکثر محدودیت های مقادیر حق بیمه های مورد اعمال در زمینه بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری را وضع می نماید،
- 12) می تواند در قبال هزینه های انجامی در زمینه بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری از سوی شرکت های بیمه عضو نهاد یا گونه های مجزای آن محدودیت هایی را وضع نماید،
- 13) در قبال شرکت های بیمه عضو نهاد برای نقض الزامات قواعد و مصوبات نهاد، تدابیر جوابگویی که به موجب اساسنامه وضع شده است، اعمال نماید،
- 14) سایر اختیاراتی را که برحسب این قانون و اساسنامه نهاد دارد به اجرا می گذارد.
7. اختیارات پیش بینی شده به موجب بند 6 این ماده نمی توانند به دیگر نهاد های مدیریتی نهاد شرکت های بیمه یا اشخاص دیگر، به استثنای در موارد وضع شده به موجب قانون منتقل شوند.
8. جلسات نوبتی شورا حداقل یکبار در ماه برگزار می گردند، اگر طبق اساسنامه نهاد مورد دیگری وضع نشده باشد. مقررات تشکیل، برگزاری و اتخاذ تصمیمات شورا در طی آن طبق اساسنامه نهاد وضع می شود.
9. شورا پیرامون مسائلی که برحسب این قانون و اساسنامه در حوزه اختیارات خود می باشد تصمیم گیری می نماید.
10. تصمیمات شورا از طریق تشکیل جلسه و بصورت رای گیری علنی اتخاذ می شوند. جلسات شورا صورت جلسه می شوند. بنا به تصمیم شورا می توان اشخاص ذینفع را به جلسات دعوت نمود. ریاست جلسات شورا بر عهده رئیس شورا می باشد. در غیاب رئیس شورا یا عدم امکان انجام وظایف رسمی، عضو ارشد اعضا به لحاظ سن جایگزین وی می شود. در صورتی شورا صلاحیت اتخاذ تصمیمات را خواهد داشت که حداقل پنج عضو شورا در جلسه حضور داشته باشند.
11. شورا در موارد وضع شده به موجب اساسنامه نهاد، می تواند به منظور سازماندهی موثر امور خود کمیسیون هایی را ایجاد نماید. تصمیمات کمیسیون های وابسته به شورا ماهیت مشورتی خواهند داشت.
12. اعضای شورا در حین انجام وظایف خود موظفند با در نظر داشتن منافع اجرای هر چه موثرتر مسائل نهاد حقوق و اختیارات خود را بکار گرفته و وظایف خود را بطور معقول و صادقانه به انجام برسانند (وظیفه امانت داری) و برای زیان واقعی وارده بر نهاد در پی تصمیم شورا (عدم فعالیت) طبق

قانونگذاری جمهوری ارمنستان مسئولیت جمعی در برابر نهاد خواهند داشت. به نحوی که عزل اعضای شورا از سمت خود آنان را از مسئولیت پیش بینی شده به موجب این بند میرا نخواهد ساخت.

13. آن اعضای شورا از جوابگویی برای زیان وارده بر نهاد مبرا خواهند شد که در اتخاذ تصمیمی که به نهاد زیان وارد آورده است رای مخالف داده یا در جلسه حضور نداشته اند، یا صادقانه عمل کرده باشند با اعتقاد بر این که عملیاتشان (عدم اتخاذ تصمیم مربوطه) ناشی از منافع نهاد بوده است.

14. اعضای نهاد و همچنین مدیر عامل آن می توانند جهت درخواست پرداخت غرامت از سوی عضو (اعضاء) مورد نظر شورا که در پی اتخاذ تصمیم (عدم فعالیت) شورا به موجب بند 12 این ماده سبب وارد آمدن زیان ها بر نهاد شده است، به دادگاه مراجعه نمایند.

ماده 35. مدیر عامل نهاد

1. مدیر عامل نهاد ریاست فعالیت جاری نهاد را اجرا می نماید.
2. مدیر عامل نهاد از سوی شورا تعیین می شود و به آن پاسخگو می باشد. شخصی می تواند مدیر عامل باشد که از تحصیلات عالی و اعتبار و شهرت بالا برخوردار بوده و حداقل دارای سه سال تجربه کاری و برعهده داشتن ریاست در زمینه بیمه و بدون داشتن نسبت و وابستگی با هیچ یک از شرکت های بیمه باشد. مدیر عامل نهاد باید دارای مطابقت حرفه ای، شرایط و الزامات جهت ثبت در بانک مرکزی که برحسب قانون و دیگر اسناد حقوقی برای مدیر عامل شرکت بیمه وضع شده است، باشد.
3. مدیر عامل نمی تواند به فعالیت موسسه داری بپردازد، عضو نهاد ریاست حزبی باشد، در نهادهای دولتی یا خودگردان محلی، سازمان های تجاری به سمتی منصوب شده باشد و دیگر مشاغل کارمزدی بغیر از اشتغال در امور علمی، آموزشی-تربیتی و خلاقیتی مشغول باشد.
4. مدیر عامل نمی تواند شخصی باشد که:

- 1) به حکم دادگاه محجور یا دارای توان کاری محدود شناخته شده باشد،
- 2) به موجب صدور حکم قانونی دادگاه برای ارتکاب به جرم عمدی محکوم شده باشد و برحسب مقررات وضع شده محکومیت خاتمه نیافته یا لغو نشده باشد،
- 3) به موجب صدور حکم قانونی دادگاه از حق داشتن سمت ها یا اشتغال به فعالیت در زمینه مالی منع شده باشد.

5. مدیل عامل:

- 1) اجرای مصوبات نهادهای مدیریتی و فعالیت عادی نهاد را تامین می نماید،
- 2) پیرامون انجام بررسی کارشناسی (به انضمام مکمل و مجدد) تصمیم اتخاذ می نماید،

3) مدیریت صندوق ضمانت بویژه گردآوری موجودی های صندوق ضمانت و فعالیت عادی آن را تامین می نماید، پیرامون پرداخت جبران های پیش بینی شده به موجب ماده 49 این قانون به حساب صندوق ضمانت و پرداخت هزینه های مربوط به کمک های پزشکی پیش بینی شده به موجب بند 3 ماده 23 این قانون یا رد پرداخت جبران تصمیم اتخاذ می نماید و فرآیند جبران ها (پرداخت ها) را سازماندهی می نماید، 4) برحسب مقررات وضع شده، ثبت قراردادهای بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری را سازماندهی می نماید،

5) فعالیت عادی سیستم اطلاع رسانی را تامین نموده، مدیریت سیستم اطلاع رسانی یکپارچه را سازماندهی و ورود و ثبت کامل و بموقع اطلاعات سیستم اطلاع رسانی را تامین نموده و همچنین محرمانه بودن اطلاعاتی که به مقرر قانون جزء اطلاعات محرمانه و تحت حفاظت بیمه ای، بانکی، تجاری و سایر اطلاعات مشابه را تضمین می نماید،

6) برحسب مقررات و به تناوب وضع شده از سوی شورا گزارشاتی در خصوص فعالیت صندوق ضمانت و سیستم اطلاع رسانی و همچنین جبران های پیش بینی شده به موجب ماده 46 این قانون و انجام پرداخت های هزینه های مربوط به کمک های پزشکی پیش بینی شده به موجب بند 3 ماده 23 این قانون یا رد جبران (پرداخت) به شورا ارائه می نماید،

7) در موارد وضع شده به موجب قانون بنا به درخواست اشخاص آسیب دیده اطلاعات موجود در سیستم اطلاع رسانی پیرامون نام و محل استقرار شرکت بیمه ای که مسئولیت استفاده از وسیله نقلیه موتوری زیان رساننده را بیمه نموده است در اختیار می گذارد،

8) برحسب توافق طرفین اختلافات موجود بین شرکت های بیمه عضو نهاد و همچنین بین شرکت های بیمه عضو نهاد، بیمه گذاران، اشخاص بیمه شده و اشخاص آسیب دیده تحت بررسی قرار داده که تصمیمات اتخاذ شده در نتیجه آن ماهیت مشورتی داشته و برای طرفین اجباری نمی باشند. در صورت عدم اتخاذ تصمیم از سوی مدیر عامل در خصوص موضوع پیش بینی شده به موجب این بند، بررسی موضوع مذکور بر عهده شورای نهاد خواهد بود،

9) دیگر اختیاراتی که به موجب این قانون و همچنین برحسب اساسنامه نهاد برای آن محفوظ می باشد به اجرا می گذارد.

6. مسائلی که برحسب قانون یا اساسنامه نهاد در صلاحیت مجمع، شورا، حسابرس داخلی، حسابدار کل یا آمارگیر مسئول نمی باشد از سوی مدیر عامل اجرا می شود. مسائلی که در صلاحیت مدیر عامل می باشد نمی تواند به دیگر نهادهای مدیریتی نهاد یا اشخاص دیگر، بغیر از موارد پیش بینی شده به موجب قانون، ارجاع شوند.

7. مقررات تعیین و توقف اختیارات مدیر عامل نهاد و همچنین مقررات اتخاذ تصمیمات از سوی وی برحسب اساسنامه نهاد وضع می شود.

(اصلاح ماده 35 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2013/06/19 (1392/03/29) شماره 93- ن)

ماده 36. قواعد نهاد

1. قواعد نهاد شامل اساسنامه نهاد، دستورالعمل های داخلی به تصویب رسیده در محدوده صلاحیت هایی که برحسب این قانون برای آنها محفوظ می باشد، مقررات و دیگر اسناد حقوقی داخلی و همچنین اسناد کمیسیون ایجاد شده برحسب اتخاذ تصمیم شورای نهاد در خصوص تعیین فهرست آسیب های وارد آمده بر سلامتی آسیب دیدگان پیش بینی شده به موجب بند 5 ماده 12 این قانون و فهرست موسسات پزشکی فعال در خارج از جمهوری ارمنستان. عملکرد قواعد نهاد که از سوی بانک مرکزی پذیرفته شده است فقط بانک مرکزی می تواند متوقف سازد.

2. طرح قواعد نهاد به موجب بند 3 ماده 37 این قانون و همچنین طرح های دیگر قواعد (مصوبات) وضع شده به موجب قواعد نهاد حداقل یک هفته قبل از برگزاری جلسه جهت تصویب قواعد (مصوبات) مذکور، از سوی مرجع ناصلاح نهاد در سایت اینترنتی رسمی نهاد قرار داده می شود. نظرات و پیشنهادات دریافتی در خصوص طرح های قرار داده شده در سایت اینترنتی در موقع تصویب قواعد (مصوبات) مورد نظر الزاماً تحت بررسی قرار خواهند گرفت. قواعد نهاد که به موجب بند 3 ماده 37 این قانون پیش بینی شده اند در طی 3 روز کاری پس از ثبت آنها از سوی بانک مرکزی مشمول انتشار در سایت اینترنتی نهاد می باشند.

3. قواعد نهاد (تکمیل، انجام تغییرات و توقف عملکرد آنها) بغیر از موارد پیش بینی شده به موجب بند 3 ماده 37 این قانون از موقع به ثبت رسیدن آنها در بانک مرکزی لازم الاجرا می باشند، اگر مهلت دیرتری برای آنها پیش بینی نشده باشد. قواعد نهاد که به موجب بند 3 ماده 37 این قانون پیش بینی شده اند برابر بند 2 این ماده، 10 روز پس از انتشار آنها لازم الاجرا می باشند، اگر مهلت دیرتری پیش بینی نشده باشد.

4. انجام فعالیت شرکت های بیمه عضو نهاد با نقض قواعد نهاد ممنوع می باشد.

5. اساسنامه نهاد حداقل می بایستی مواردی را به شرح زیر وضع نماید که:

- 1) هر عضو نهاد (اعضای دارای وابستگی متقابل با یکدیگر) در جلسه فقط دارای یک رای باشد،
- 2) هر عضو نهاد در صورت آگاهی از نقض این قانون، اسناد حقوقی تنظیمی به تصویب رسیده بر اساس آن و قواعد نهاد از سوی یک عضو دیگر موظف است بلافاصله به شورای نهاد اعلام نماید،

3) شرکت های بیمه عضو نهاد برحسب مقررات و میزان وضع شده به موجب قواعد نهاد حق عضویت به نهاد پرداخت می نمایند،

4) درآمد حاصل از موجودی های نهاد نمی تواند بصورت سود سهام یا به نحو دیگر بصورت مستقیم یا غیر مستقیم بین اعضای آن یا اشخاص دیگر تقسیم شود و می بایستی منحصراً در جهت تحقق اهداف پیش بینی شده برحسب اساسنامه مورد استفاده قرار گیرد. در صورت انحلال نهاد اموال آن به صندوق ضمانت انتقال می یابد و در صورت عدم امکان آن به بودجه دولتی منتقل می شود.

ماده 37. ثبت قواعد نهاد، رد ثبت و توقف عملکرد

1. جهت ثبت قواعد نهاد که از سوی نهادهای مدیریتی آن مورد تصویب قرار می گیرند، همچنین توقف عملکرد، اصلاح و انجام تغییرات در آنها به همراه درخواست نامه و برحسب مقررات وضع شده از سوی شورای بانک مرکزی به بانک مرکزی ارائه می شوند.

2. ثبت یا رد ثبت قواعد نهاد (به انضمام انجام اصلاحات و تغییرات در آنها و توقف عملکرد آنها) بنا به تصمیم رئیس بانک مرکزی در طی 20 روز کاری پس از روز دریافت درخواست نامه پیش بینی شده به موجب بند 1 این ماده، بغیر از موارد پیش بینی شده در بند 3 این ماده، صورت می گیرد.

3. آن قواعد نهاد (به انضمام انجام اصلاحات و تغییرات در آنها و توقف عملکرد آنها) که بر اساس آنها مقادیر مجاز بکارگیری موارد عدم جبران در زمینه بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری، موارد توقف زودرس قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری، معیارهای ضرورت، استدلال و اثبات واقعی در خصوص انجام هزینه های تحت جبران بیمه ای، فهرست اسناد و مدارک مورد ارائه جهت دریافت جبران، موارد رد درخواست نامه دریافت جبران بیمه ای، مقدار حد جبران هزینه ای پیش بینی شده به موجب بند 1 ماده 12 این قانون، مقادیر حداکثر و حداقل حق بیمه های اصلی و پایه مقدار ارزش های مجاز ضریب های ریسک یا مقادیر ضریب های پاداش- جریمه و همچنین فهرست آسیب های وارد آمده بر سلامتی آسیب دیدگان پیش بینی شده به موجب بند 5 ماده 12 این قانون یا فهرست موسسات پزشکی فعال در خارج از جمهوری ارمنستان وضع می شوند، بنا به تصمیم شورای بانک مرکزی در طی 30 روز کاری پس از روز دریافت درخواست نامه پیش بینی شده به موجب بند 1 این ماده، ثبت یا رد می شوند.

4. بانک مرکزی در طی 3 روز کاری پس از تصویب مصوبه پیش بینی شده به موجب بند 2 یا 3 این ماده آن را تسلیم نهاد می نماید.

5. بانک مرکزی ثبت قواعد نهاد (به انضمام انجام اصلاحات و تغییرات در آنها و توقف عملکرد آنها) را رد می نماید، اگر آنها مغایر با الزامات این قانون و دیگر اسناد حقوقی بوده، یا می توانند منافع بیمه گذاران، اشخاص بیمه شده یا ذینفع، شرکت های بیمه و اشخاص دیگر یا روال عادی فعالیت نظام بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری را به خطر اندازند.

ماده 38. ابلاغیه وضع قواعد یا اتخاذ تصمیم

1. بانک مرکزی مجاز است بنا به تصمیم شورای خود به نهاد (نهاد های مربوطه مدیریت) ابلاغ نماید تا در حوزه صلاحیت خود به وضع قواعد، تصویب دیگر اسناد حقوقی پرداخته یا قواعد نهاد یا دیگر اسناد حقوقی به تصویب رسیده از سوی نهادهای مدیریت نهاد را مورد تجدید نظر قرار دهند (انجام اصلاحات و تغییرات، از درجه اعتبار ساقط نمودن یا به قوت خود باقی گذاشتن)، اگر بنا به نظر معقول بانک مرکزی: (1) تصویب قواعد یا اسناد حقوقی مورد نظر برای فعالیت عادی نظام بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری ضروری باشد،

(2) قواعد نهاد یا سند حقوقی به تصویب رسیده از سوی نهاد مدیریتی مورد نظر نهاد توجیه شده نباشند، (3) پایه و اساس پیش بینی شده به موجب بند 5 ماده 37 این قانون وجود داشته باشد.

2. در صورت عدم اجرای ابلاغیه داده شده به موجب اتخاذ تصمیم شورای بانک مرکزی مطابق بند 1 این ماده در مهلت معقول مندرج در آن، شورای بانک مرکزی مجاز است برحسب تصمیم گیری خود: (1) قواعد نهاد را مستقلاً وضع نماید،

(2) سند حقوقی وضع شده بر اساس ابلاغیه شورا بانک مرکزی را به تصویب برساند، (3) قواعد نهاد یا سند حقوقی پذیرفته شده از سوی نهاد مدیریت مورد نظر نهاد را مورد تجدید نظر (انجام اصلاحات و تغییرات، از درجه اعتبار ساقط نمودن یا به قوت خود باقی گذاشتن) قرار دهد.

3. در صورت توقف عملکرد قواعد نهاد طبق تصمیم اتخاذ شده از سوی بانک مرکزی به موجب بند 2 این ماده، بانک مرکزی آنها را از ثبت خارج می نماید.

4. اسناد حقوقی پذیرفته شده از سوی بانک مرکزی به موجب بند 2 این ماده پذیرفته شده از سوی نهاد (نهاد های مربوطه مدیریت) محسوب می شوند، که از سوی نهاد، مدیریت و اعضای آن لازم الاجرا می باشد. در صورت عدم اجرای الزامات آن بانک مرکزی مجاز است تدابیر جوابگویی پیش بینی شده در قانون را اعمال نماید.

ماده 39. تعلیق فعالیت نهادهای مدیریتی نهاد

1. فعالیت نهادهای مدیریتی نهاد می تواند موقتاً برحسب اتخاذ تصمیم شورای بانک مرکزی به حال تعلیق در آید، اگر تعداد شرکت های بیمه عضو نهاد کمتر از سه شرکت باشد و همچنین در حالتی که بنا به

نظر معقول بانک مرکزی نهادهای مدیریتی اختیاراتی را که به مقرر این قانون جهت تامین فعالیت عادی نظام بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری برای آنها محفوظ می باشد، بطور شایسته اجرا ننموده باشند.

2. در صورت به تعلیق در آمدن فعالیت نهادهای مدیریتی نهاد، بانک مرکزی عملکردهای لازم جهت فعالیت عادی نظام بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری را اجرا می نماید. شورای بانک مرکزی در خصوص بر عهده گرفتن عملکردهای نهادهای مدیریتی نهاد شرکت های بیمه مصوبه ای را به تصویب می رساند که در آن پایه و اساس تعلیق عملکردهای نهادهای مدیریتی، اقدامات در جهت رفع پایه و اساس مذکور، مهلت های بر عهده گرفتن عملکردهای نهادهای مدیریتی و عملکردهایی که بر عهده گرفتن آنها جهت تامین فعالیت عادی نظام بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری لازم است، ذکر می شود.

ماده 40. حسابرسی نهاد

1. نهاد دارای حسابرس داخلی می باشد. حسابرس داخلی با برنامه سالانه حسابرسی داخلی پیش بینی شده از سوی شورای نهاد عمل می نماید. شورا هر سال برنامه سالانه حسابرسی داخلی را به تایید می رساند.

2. حسابرسی داخلی یک فعالیت مستقل، اطمینان بخش واقع بینانه و مشاوره ای است که در راستای ارزش افزایی و بهبود عملیات نهاد می باشد. حسابرسی داخلی طبق قانون، دیگر اسناد حقوقی؛ شامل برنامه سالانه حسابرسی داخلی تصویب شده بر اساس قانون و مصوبات شورای نهاد عمل می نماید.

3. اموری که در صلاحیت حسابرس داخلی می باشند نمی تواند به نهادهای مدیریتی نهاد و اشخاص دیگر منتقل شود.

4. حسابرس داخلی از نقطه نظر عملکردها به شورای نهاد و از نقطه نظر اداری به مدیر عامل نهاد پاسخگو می باشد.

5. حسابرس داخلی می بایستی با الزامات تخصصی و صلاحیت حرفه ای وضع شده به موجب قانون و دیگر اسناد حقوقی برای حسابرسی داخلی شرکت بیمه و ثبت در بانک مرکزی مطابقت داشته باشد.

ماده 41. حسابدار کل نهاد

1. نهاد دارای حسابدار کل است که از سوی شورا منصوب می شود. حسابدار کل می بایستی با الزامات تخصصی و صلاحیت حرفه ای وضع شده به موجب قانون و دیگر اسناد حقوقی برای حسابدار کل شرکت بیمه و ثبت در بانک مرکزی مطابقت داشته باشد.

2. حسابدار کل اختیاراتی که طبق قانون و اساسنامه نهاد برای آن محفوظ می باشد به اجرا می گذارد.

ماده 42. آمارگیر مسئول نهاد

1. نهاد دارای آمارگیر مسئول می باشد که از سوی شورا منصوب می شود. آمارگیر مسئول می بایستی با الزامات تخصصی و صلاحیت حرفه ای وضع شده به موجب قانون و دیگر اسناد حقوقی برای آمارگیر مسئول شرکت بیمه و ثبت در بانک مرکزی مطابقت داشته باشد.
2. آمارگیر مسئول اختیاراتی را که طبق قانون و اساسنامه نهاد برای آن محفوظ می باشد اجرا می نماید.

ماده 43. موجودی های نهاد، هزینه های عملیاتی، اداری و اجرای سرمایه گذاری های عمده

1. موجودی های نهاد به مقادیر و مقررات وضع شده به موجب قواعد نهاد از پرداخت حق عضویت ها از سوی شرکت های بیمه عضو نهاد، وام ها و استقراض های دریافتی و سایر موجودی های مجاز در قانون تشکیل می شود. موجودی های نهاد می تواند منحصراً جهت پیشبرد اهداف پیش بینی شده به موجب این قانون و اساسنامه نهاد مورد استفاده قرار گیرد.
2. هزینه های عملیاتی، اداری و اجرای سرمایه گذاری های عمده نهاد عبارتند از:

1) هزینه های عملیاتی نهاد:

- الف. هزینه های مربوط به پرداخت جبران ها به حساب موجودی های صندوق ضمانت و هزینه های مربوط به کمک های پزشکی پیش بینی شده به موجب بند 3 ماده 23 این قانون،
- ب. بهره تعلق گرفته در ازای اعتبارات و استقراضات دریافتی،
- پ. هزینه های کمیسیون در ارتباط با مدیریت موجودی های نهاد،
- ت. تلفات حاصل از ارزشیابی مجدد دارایی ها و فروش آنها به قیمت زیر ارزش ترازنامه ای،
- ث. هزینه ها در ازای مشاوره یا دیگر خدمات ارائه شده به نهاد،
- ج. هزینه های مربوط به اجرای عملکرد پیش بینی شده به موجب بند 3 ماده 20 این قانون،
- چ. سایر هزینه های مربوط به اجرای عملکردهای نهاد،

2) هزینه های اداری نهاد:

- الف. هزینه های نگهداری پرسنل، شامل حقوق و دستمزدهای کارکنان، پاداش ها، پرداخت های بیمه اجتماعی، آموزش و دوره های کارآموزی کارکنان، هزینه های ماموریتی و نمایندگی، هزینه های استفاده و بهره برداری از وسائط نقلیه خدماتی،
- ب. هزینه های مربوط به وسائل مخابراتی مورد استفاده برای اهداف خدماتی،
- پ. هزینه های اطلاع رسانی خبری و تهیه ادبیات تخصصی،

ت. هزینه های مربوط به از بین بردن مواد و ابزار مصرفی و فاسد شدنی،
ج. هزینه های حفاظت، خدمات، بهره برداری و بیمه ساختمان ها، تاسیسات و سایر موجودی های اصلی و ذخایر،

چ. سایر هزینه های مربوط به اجرای امور و مسائلی که بر عهده نهاد می باشد،

3) هزینه های مربوط به انجام سرمایه گذاری های عمده نهاد:

الف. هزینه ها در خصوص اجرای سرمایه گذاری های عمده به منظور تامین فعالیت اصلی نهاد،

ب. هزینه های انجام سرمایه گذاری های عمده جهت اهداف اداری.

3. هزینه های اداری، عملیاتی و اجرای سرمایه گذاری های عمده نهاد به حساب موجودی های بوجود

آمده طبق بند 1 این ماده اجرا می شوند. برای انجام هزینه های مندرج در این بند نهاد مجاز است تا در بانک های فعال در جمهوری ارمنستان حساب های بانکی افتتاح نماید.

4. هزینه های اداری، عملیاتی و اجرای سرمایه گذاری های عمده نهاد در سال نمی تواند از یک

درصد حق بیمه های جمع آوری شده در طی سال قبل از آن از سوی کلیه شرکت های بیمه عضو نهاد تجاوز نماید. در موارد استثنائی، به منظور تامین فعالیت عادی نهاد حد نصاب مندرج در این بند می تواند بنا به اتخاذ تصمیم بانک مرکزی تغییر نماید.

5. مجمع نهاد به منظور تامین فعالیت عادی نهاد و اجرای عملکردهای وضع شده از سوی آن برحسب

این قانون و اساسنامه نهاد، مطابق با پیش بینی های انجام شده در خصوص تشکیل موجودی های نهاد، برآورد هزینه سالانه عملیاتی، اداری و اجرای سرمایه گذاری های عمده را به تایید می رساند. برآورد هزینه در طی 3 روز کاری پس از تایید از سوی مجمع جهت تایید به شورای بانک مرکزی ارائه می شود. نهاد نمی تواند هزینه های عملیاتی، اداری و اجرای سرمایه گذاری های عمده پیش بینی نشده در برآورد هزینه تایید شده از سوی شورای بانک مرکزی انجام دهد. انجام تغییرات در برآورد هزینه های عملیاتی، اداری و اجرای سرمایه گذاری های عمده نهاد به تایید شورای بانک مرکزی می رسد. بانک مرکزی می تواند تغییرات برآورد هزینه را تایید ننماید اگر نهاد لزوم انجام تغییرات را بطور کافی توجیه ننماید. در صورت عدم تایید تغییرات، نهاد موظف است برحسب برآورد هزینه تایید شده از سوی بانک مرکزی عمل نماید.

6. اگر هزینه های واقعی عملیاتی، اداری و اجرای سرمایه گذاری های عمده در سال جاری کمتر از

موجودی های واقعی جمع آوری شده مطابق با بند 1 این ماده در طول سال جاری باشد، مابه التفاوت حاصل شده در سال به سال بعدی منتقل شده و در پیش بینی های انجامی در خصوص شکل گیری موجودی های سال بعدی نهاد لحاظ می شود یا بنا به تصمیم نهاد به صندوق ضمانت منتقل می شود.

7. برحسب اساسنامه نهاد، حق اتخاذ تصمیم پیرامون اخذ موجودی های مکمل از شرکت های بیمه عضو نهاد به منظور تامین فعالیت عادی نهاد وضع می شود.

8. نهاد مجاز است به منظور تامین فعالیت عادی خود اعتبارات و استقرضاتی که منحصراً در راستای تکمیل موجودی های نهاد می باشند، دریافت نماید. اعتبارات و استقرضات پیش بینی شده به موجب این بند و بهره های (جرائم) محاسبه شده در استفاده از آنها به حساب موجودی های نهاد شرکت های بیمه بازپرداخت می شوند.

فصل 5. صندوق ضمانت

ماده 44. صندوق ضمانت

1. در صندوق ضمانت، پرداخت های قانونی یکبار هزینه، تناوبی و مکمل به نهاد از سوی اعضای آن، دیگر موجودی هایی که به شکل های وضع شده در این قانون یا مجاز در قانون سرمایه گذاری شده اند، و همچنین دارایی هایی که موجودی های فوق الذکر در آن سرمایه گذاری شده و درآمدهای حاصل از مدیریت آنها شامل می شوند. کلیه پرداخت ها به صندوق ضمانت برحسب درام جمهوری ارمنستان انجام می پذیرد. شرکت های بیمه اجرا کننده بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری در خاک جمهوری ارمنستان و در موارد پیش بینی شده به موجب این قانون بانک مرکزی نیز موظفند کلیه پرداخت های تعیین شده به صندوق ضمانت را که به برحسب قانون وضع شده اند انجام دهند. کلیه وجوهی که به مقادیر وضع شده به صندوق ضمانت پرداخت می شوند غیر قابل عودت هستند.

2. موجودی های صندوق ضمانت با حق مالکیت متعلق به نهاد می باشد. از آنها می توان منحصراً برای صندوق ضمانت برحسب اهداف و موارد وضع شده به موجب این قانون استفاده نمود. در قبال تعهدات نهاد، مدیریت، اعضا یا اشخاص دیگر که به موجب بند 4 این ماده پیش بینی نشده اند، نمی تواند توقیف، مصادره یا اخذ موجودی های صندوق ضمانت اعمال شوند.

3. شورای نهاد برای هر سال با در نظر گرفتن مقدار سال قبل صندوق ضمانت و مقدار جبران های پرداخت شده به حساب موجودی های صندوق ضمانت در طی سال قبل، همچنین با در نظر گرفتن دیگر معیارها و عوامل تاثیرگذار بر مقدار حق بیمه ها، پیش بینی هایی در خصوص موجودی های سال مورد نظر و پرداخت جبران ها در طی همان سال به حساب آنها و مقادیر پرداخت های انجامی برای هزینه های مربوط به کمک های پزشکی پیش بینی شده به موجب بند 3 ماده 23 این قانون انجام می دهد. نهاد اقداماتی در جهت کنترل و مهار ریسک های صندوق ضمانت در دست گرفته و شورا در این خصوص پیشنهادهاتی به مجمع ارائه می نماید.

4. نهاد به حساب موجودی های صندوق ضمانت بعنوان هزینه فقط پرداخت جبران های پیش بینی شده به موجب ماده 49 این قانون و هزینه های مربوط به کمک های پزشکی پیش بینی شده به موجب بند 3 ماده 23 این قانون و همچنین پرداخت های بهره (جرائم) محاسبه شده جهت استفاده از اعتبارات و استقراضات پیش بینی شده به موجب این بند را به انجام می رساند. نهاد مجاز است تا به منظور پرداخت جبران های پیش بینی شده به موجب ماده 49 این قانون یا پرداخت هزینه های مربوط به کمک های پزشکی پیش بینی شده به موجب بند 3 ماده 23 این قانون اعتبارات و استقراضات دریافت نماید که منحصراً در راستای تکمیل موجودی های صندوق ضمانت قرار می گیرند. بازپرداخت اعتبارات و استقراضات پیش بینی شده به موجب این بند و بهره (جرائم) محاسبه شده جهت استفاده از آنها منحصراً به حساب موجودی های صندوق ضمانت صورت می گیرد. برحسب هر مقطع زمانی، مقدار مبلغ بازپرداخت نشده اعتبارات دریافت شده و درحال دریافت که به موجب این بند پیش بینی شده است نمی تواند از مبالغ وضع شده و هنوز جمع آوری نشده برحسب مصوبه (مصوبات) پیرامون انجام پرداخت های مکمل صندوق ضمانت توسط شرکت های بیمه عضو نهاد به منظور بازپرداخت آنها تجاوز نماید. اعتبارات پیش بینی شده به موجب این بند در صورت وجود موجودی های کافی در صندوق ضمانت، بیدرنگ مشمول بازپرداخت خواهند بود.

ماده 45. پرداخت های یکبار هزینه

1. شرکت های بیمه در طی 5 روز کاری پس از این که به عضویت نهاد درآمدند مبلغ 15 000 000 درام جمهوری ارمنستان بصورت یکبار هزینه به صندوق ضمانت پرداخت می نمایند.

ماده 46. پرداخت های دوره ای

1. شرکت های بیمه عضو نهاد بجزء موارد وضع شده به موجب بند 3 این ماده، هر سه ماه یکبار به مقدار 0.5 درصد حق بیمه های دریافت شده و دریافتی از قراردادهای بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری منعقد شده توسط آنها در طی دوازده ماه قبل، پرداخت دوره ای انجام می دهند.

2. پرداخت دوره ای در طی 10 روز کاری پس از پایان سه ماهه مورد نظر انجام می پذیرد.

3. به پیشنهاد شورای نهاد شورای بانک مرکزی مجاز است پیرامون توقف موقتی انجام پرداخت های دوره ای به صندوق ضمانت تصمیم اتخاذ نماید، اگر بنا به نظر معقول خود موجودی های صندوق ضمانت برای تحقق مسائل پیش روی صندوق ضمانت در طی مدت زمان توقف کافی خواهند بود و چنین توقیفی ثبات مالی صندوق ضمانت را به خطر نخواهد انداخت.

ماده 47. پرداخت های مکمل

1. شرکت های بیمه عضو نهاد پرداخت های مکمل به صندوق ضمانت را اگر موجودی های صندوق برای پرداخت جبران های وضع شده به موجب این قانون یا پرداخت های هزینه های مربوط به کمک های پزشکی پیش بینی شده به موجب بند 3 ماده 23 این قانون کافی نباشد (کافی نخواهد بود) انجام خواهند داد. در صورت ناکافی بودن موجودی ها شورای نهاد در طی 15 روز در باره جذب پرداخت های مکمل تصمیم اتخاذ می نماید که به موجب آن مقدار پرداخت های مکمل لازم برای پرداخت جبران ها (پرداخت های هزینه های مربوط به کمک های پزشکی پیش بینی شده به موجب بند 3 ماده 23 این قانون) وضع می شود.

2. شرکت های بیمه عضو نهاد پرداخت های مکمل را به مقداری که موجودی های صندوق ضمانت کفاف آن را نمی دهند به نسبت سهم خود در شاخص حق بیمه های حساب شده در خصوص بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری در طی سه ماهه قبل از اتخاذ تصمیم پیش بینی شده به موجب بند 1 این ماده پرداخت می نمایند. به نحوی که در موقع محاسبه شاخص حق بیمه های پیش بینی شده به موجب این بند فقط حق بیمه های حساب شده آن شرکت های بیمه ملاک قرار می گیرند که برحسب عضویت در نهاد یا به قوت بند 8 ماده 29 این قانون موظفند پرداخت های مکمل وضع شده به موجب مصوبه پیش بینی به موجب بند 1 این ماده را انجام دهند.

3. شرکت های بیمه عضو نهاد پرداخت های مکمل را در طی 30 روز پس از تاریخ دریافت مصوبه پیش بینی شده به موجب بند 1 ماده جاری پرداخت می نمایند.

ماده 48. پرداخت های شرکت های بیمه فاقد توانایی پرداخت دیون

1. شرکت بیمه از روز اتخاذ تصمیم پیرامون به رسمیت شناختن فاقد توانایی پرداخت دیون شرکت بیمه برحسب مقررات وضع شده به موجب قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون ورشکستگی بانک ها، سازمان های اعتباری، شرکت های سرمایه گذاری و شرکت های بیمه» از سوی بانک مرکزی، پرداخت های مقرر به صندوق ضمانت را انجام نمی دهد.

ماده 49. پرداخت جبران ها به حساب موجودی های صندوق ضمانت

1. بجز موارد وضع شده به موجب بند 3 این ماده، خسارات وارده بر اشخاص آسیب دیده به حساب موجودی های صندوق ضمانت در محدوده مبالغ وضع شده به موجب بند 1 ماده 8 این قانون و مطابق با مفاد وضع شده به موجب بند 2 ماده 8 و مواد 11-18 این قانون جبران می شوند اگر:

1) وسیله نقلیه موتوری که مسبب زیان بوده است یا شخصی که دارای وظیفه انعقاد قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری در خصوص آن بوده است نامعلوم باشد. در این صورت نهاد فقط آسیب های شخصی وارده بر اشخاص آسیب دیده را به حساب موجودی های صندوق ضمانت جبران می نماید،

2) خسارت در استفاده از آن وسیله نقلیه موتوری وارد آمده باشد که در خصوص آن قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری منعقد نشده باشد،

3) خسارت در استفاده از وسیله نقلیه موتوری به سرقت رفته یا تسلط غیر قانونی بر آن بدون وجود هدف سرقت وارد آمده باشد،

4) شرکت بیمه که قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری در خصوص وسیله نقلیه موتوری زیان رساننده منعقد نموده است فاقد توانایی پرداخت دیون (ورشکسته) شناخته شده باشد، اگر آن طبق این قانون موظف به جبران خسارت وارده بوده است،

5) طبق این قانون پیش بینی پایه و اساس دیگری وجود داشته باشد.

2. در موارد ذکر شده در زیربند 3 بند 1 این ماده، نهاد در قبال شخص زیان رساننده و در موارد ذکر شده در زیربندهای 1 و 2 بند 1 این ماده در قبال مالک وسیله نقلیه موتوری زیان رساننده نیز دارای حق مطالبه متقابل داشته، بجز موارد پیش بینی شده به موجب جمله دوم این بند. در صورت شناسایی شرکت بیمه که در خصوص وسیله نقلیه زیان رساننده قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری منعقد نموده است، نهاد که زیان وارده بر شخص آسیب دیده به موجب زیربند 1 بند 1 این ماده را جبران نموده است در قبال شرکت بیمه مذکور حق مطالبه متقابل بدست می آورد، اگر شرکت مذکور طبق این قانون موظف به پرداخت جبران بیمه ای باشد. نهاد در موارد پیش بینی شده به موجب زیربند 4 بند 1 این ماده در قبال اشخاص وضع شده به موجب ماده 27 این قانون حقوق و اختیارات وضع شده برای شرکت بیمه به موجب ماده مذکور بدست می آورد. اگر طبق این بند نهاد حق مطالبه متقابل در قبال چندین شخص بدست می آورد، در این صورت اشخاص مذکور در قبال نهاد بعنوان بدهکاران جمعی محسوب می شوند.

3. در صورتی نهاد پرداخت جبران خسارات به حساب موجودی های صندوق ضمانت را رد می نماید که اگر:

1) پایه و اساس پیش بینی شده به موجب زیربندهای 1 و 4 بند 1 این ماده وجود نداشته یا از بین رفته باشند،

2) خسارت در استفاده از وسیله نقلیه موتوری غیر مشمول بیمه اجباری برحسب مقررات وضع شده به موجب این قانون وارد آمده باشد،

- 3) خسارت در نتیجه حادثه بوقوع پیوسته در پی قوه قهریه (فورس ماژور) وارد آمده باشد،
- 4) خسارت در نتیجه حوادث بوقوع پیوسته به دنبال عملیات تروریستی، نظامی، شورش ها یا ناآرامی های اجتماعی وارد آمده باشد،
- 5) خسارات وارد شده در موقع نقل و انتقال ضایعات خطرناک، اگر آنها انحصراً به ضایعات خطرناک بستگی داشته باشند،
- 6) خسارات در نتیجه قصد شخص آسیب دیده وارد آمده باشد،
- 7) خسارات بر حیات وحش یا پوشش گیاهی، هوا، آب های سطحی یا زیر زمینی، اعماق زمین که مالکیت دولتی محسوب می شوند وارد شده باشد،
- 8) خسارات بر آثار هنری، زیورآلات، سنگ ها یا فلزات گران بها وارد شده باشد،
- 9) جبران بیمه ای برحسب مقررات وضع شده به موجب این قانون از سوی شرکت بیمه مشمول پرداخت باشد،
- 10) دیگر پایه و اساس پیش بینی شده به موجب این قانون وجود داشته باشد.

4. نهاد مجاز است بر اساس قرارداد اجرای عملکردهای مربوط به پرداخت جبران که به موجب این ماده پیش بینی شده است (به انضمام پرداخت جبران) به یکی از شرکت های بیمه عضو خود برون سپاری نماید. شرایط و مقررات برون سپاری پیش بینی شده به موجب این بند برحسب قواعد نهاد وضع می شود.

ماده 50. مدیریت موجودی های صندوق ضمانت

1. صندوق ضمانت توسط نهاد از طرف شورا و مدیر عامل آن اداره می شود.
2. موجودی های صندوق ضمانت می توانند در دارایی های مالی زیر که از اطمینان بالای برگشت پذیری برخوردار باشند سرمایه گذاری شوند:
 - 1) در اوراق بهادار دولتی جمهوری ارمنستان،
 - 2) در سپرده های بانکی بانک مرکزی، بانک های فعال در جمهوری ارمنستان و سپرده های بانکی جذب شده از سوی بانک های پیشرو خارجی و دارای اعتبار بالا برحسب معیارهای بین المللی و (یا) در حساب های بانکی افتتاح شده آنها،
 - 3) در اوراق بهادار صادر شده یا تضمین شده بانک مرکزی،
 - 4) در شمش های استاندارد طلا،
 - 5) در اوراق بهادار صادر شده یا تضمین شده از سوی دولت های کشورها و (یا) بانک های مرکزی که برحسب معیارهای بین المللی از اعتبار بالایی برخوردار باشند،

6) در اوراق بهادار صادر شده یا تضمین شده از سوی سازمان ها و (یا) بانک های پیشرو که برحسب معیارهای بین المللی از اعتبار بالایی برخوردار باشند،

7) در سایر دارایی های مالی برحسب اتخاذ تصمیم مجمع و در موافقت با شورای بانک مرکزی.

3. معیارهای اولویتی سرمایه گذاری موجودی های صندوق ضمانت، امنیت و نقدینگی موجودی های اختصاص داده شده می باشد. معیارهای امنیتی و نقدینگی اختصاص موجودی های صندوق ضمانت برحسب اسناد حقوقی و تنظیمی بانک مرکزی وضع می شوند.

فصل 6. سیستم اطلاع رسانی

ماده 51. سیستم اطلاع رسانی

1. در ترکیب نهاد سیستم اطلاع رسانی عمل می نماید که برای ضمانت فعالیت عادی نظام بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری، گردآوری اطلاعات لازم و دسترسی آن برای کاربران سیستم اطلاع رسانی را تامین می نماید. این سیستم اطلاعاتی در باره اشخاصی که قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری منعقد نموده اند و در باره وسائط نقلیه موتوری که با حق مالکیت یا حقوق دیگر متعلق به آنان می باشد و همچنین دیگر اطلاعات وضع شده برحسب قانون و دیگر اسناد حقوقی گردآوری می نماید.

2. نهاد، بانک مرکزی و شرکت های بیمه و بیمه اتکایی از ناحیه اطلاعات مربوط به خود مجاز به استفاده از سیستم اطلاع رسانی می باشند.

3. سیستم اطلاع رسانی بر اساس داده های شرکت های بیمه مجاز به اجرای بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری و شرکت های بیمه اتکایی که ریسک های آنها را بیمه اتکایی نموده اند و داده های ارائه شده از سوی دیگر اشخاص وضع شده به موجب ماده 52 این قانون شکل می گیرد.

4. ترکیب داده های مورد ارائه به سیستم اطلاع رسانی، نحوه ارائه، مقررات، مهلت ها و مقررات استفاده از سیستم اطلاع رسانی به موجب این قانون و اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی وضع می شوند. مقررات و شرایط بهره برداری فنی سیستم اطلاع رسانی، شورای نهاد وضع می نماید.

5. مدیر عامل نهاد تمامیت اطلاعات ورودی و تحت حفاظت در سیستم اطلاع رسانی را تضمین می نماید. نهاد موظف است اطلاعات گردآوری شده را به مدت پانزده سال حفظ نماید.

6. سرویس فنی و اطلاع رسانی سیستم اطلاع رسانی می تواند بنا به اتخاذ تصمیم نهاد و موافقت اولیه شورای بانک مرکزی به اشخاص دیگر برون سپاری شود. اشخاص یاد شده موظفند اطلاعات بیمه ای یا اطلاعات دیگری که بعنوان اسرار بیمه ای طبق قانون تحت حفاظت بوده و در حین اجرای فعالیت خود بر

آنان معلوم شده اند، برحسب مقررات وضع شده به موجب قانون حفظ نمایند و آنها را منحصرأ در موارد و مقررات پیش بینی شده به موجب قانون انتشار یا در اختیار اشخاص قرار دهند.

7. نهاد بر اساس داده های سیستم اطلاع رسانی، نوع و شماره پلاک وسیله (وسائط) نقلیه موتوری بیمه شده برحسب قراردادهای بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری فعال در هر مقطع مورد نظر، نام شرکت بیمه بعنوان طرف قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری مورد نظر و همچنین دیگر اطلاعات وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی پیرامون اشخاصی که قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری منعقد نموده اند را بصورت منظم در سایت اینترنتی خود منتشر می نماید. نهاد می تواند پیرامون اشخاصی که قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری منعقد نموده اند اطلاعاتی را که طبق قانون ممنوع نباشد در سایت اینترنتی خود منتشر نماید.

ماده 52. تبادل اطلاعات

1. نهاد تام الاختیار اجرا کننده ثبت وسائط نقلیه موتوری (ثبت مالکیت و حقوق دیگر در قبال آنها) برحسب مقررات و در مهلت های وضع شده فهرست وسائط نقلیه موتوری که مورد ثبت دولتی (ثبت مالکیت یا سایر حقوق) قرار گرفته اند (بجز موارد پیش بینی شده به موجب زیربندهای 3-1 بند 2 ماده 25 این قانون)، فهرست صاحبان آنها و در صورت وجود سایر کاربران قانونی آنها را به سیستم اطلاع رسانی ارائه می نماید.

2. نهاد تام الاختیار مسئول امنیت تردد جاده ای برحسب مقررات و در مهلت های وضع شده اطلاعاتی پیرامون سوابق رانندگی، پایه گواهینامه رانندگی صاحبان وسائط نقلیه موتوری (بجز موارد پیش بینی شده به موجب زیربندهای 3-1 بند 2 ماده 25 این قانون) و (یا) اشخاصی که وسائط مذکور را قانوناً تحت مدیریت و تسلط خود دارند و شرکت آنان در تصادفات راهنمایی رانندگی و همچنین دیگر اطلاعات پیش بینی شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی به سیستم اطلاع رسانی ارائه می نماید.

3. شرکت های بیمه برحسب مقررات و در مهلت های وضع شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی اطلاعات پیرامون قراردادهای بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری منعقد شده و همچنین قراردادهایی که عملکرد آنها متوقف شده اند و اطلاعات پیرامون اشخاصی که بر اساس آنها بیمه گذار محسوب می شوند و نیز دیگر اطلاعات پیش بینی شده به موجب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی به سیستم اطلاع رسانی ارائه می نمایند.

4. نهاد تام الاختیار اداره دولتی در تامین امنیت تردد جاده ای بر اساس اطلاعاتی که از سوی نهاد در اختیار گذاشته می شود، اقداماتی در راستای شناسایی آن وسائط نقلیه موتوری و اعمال تدابیر جوابگویی در موارد پیش بینی شده به موجب قانون که در جمهوری ارمنستان به ثبت رسیده یا بدون داشتن قرارداد بیمه

اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری در جاده های عمومی جمهوری ارمنستان تردد می نمایند، در دست می گیرد.

5. مقررات تبادل اطلاعات پیش بینی شده به موجب بندهای 1، 2 و 4 این ماده و نحوه، شرایط، مهلت ها، فهرست اطلاعات مورد مبادله و همچنین مقررات و مهلت های اجرای عملیات در حال اقدام، برحسب مصوبه دولت جمهوری ارمنستان وضع می شوند.

ماده 52.1. ویژگی های رسیدگی اداری در حال اجرا در خصوص نقض الزامات بیمه اجباری

شناسایی شده بر اساس سیستم اطلاع رسانی

1. رسیدگی اداری در خصوص جرائم پیش بینی شده به موجب بند 1 ماده 129.2 قانون جمهوری ارمنستان پیرامون تخلفات اداری برحسب مقررات وضع شده به موجب قانون جمهوری ارمنستان پیرامون تخلفات اداری اجرا می شود، اگر به موجب این ماده مقررات دیگری پیش بینی نشده باشد.

2. رسیدگی اداری در خصوص پرونده های پیش بینی شده به موجب بند 1 این ماده شامل مراحل تشخیص ویژگی های تخلف و تصویب حکم اداری می باشد.

3. شواهد اثبات جرم در مرحله تشخیص ویژگی های تخلف عبارتند از اطلاعات دریافت شده از سیستم اطلاع رسانی پیرامون نبود قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری در حال عمل در خصوص وسیله نقلیه در دوره زمانی مورد نظر و اطلاعات موجود در بانک اطلاعاتی ثبت دولتی حق مالکیت وسائط نقلیه (ثبت مجدد)، پیرامون ثبت وسیله نقلیه موتوری.

4. شواهد اثبات پیش بینی شده به موجب بند 3 این ماده نگهداری می شود و برحسب مقررات وضع شده به موجب قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون ویژگی های دادرسی اداری در حال اجرای پرونده ها در خصوص تخلفات مقررات راهنمایی رانندگی شناسایی شده بوسیله دستگاه های فیلمبرداری یا عکس برداری» در اختیار صاحب حکم اداری گذاشته می شود.

5. در مرحله تشخیص ویژگی های تخلف، نهاد اداری اجرا کننده رسیدگی اطلاعات دریافتی از سیستم اطلاع رسانی و اطلاعات موجود در بانک اطلاعاتی خود را ترکیب نموده و وجود یا عدم وجود عناصر تخلف را آشکار می نماید.

6. در چارچوب رسیدگی اداری پیش بینی شده به موجب این ماده صورتجلسه تشکیل نشده، ولی با شناسایی ویژگی های تخلف حکم اداری به تصویب رسیده و به صاحب آن تحویل داده می شود که آن از سوی صاحب حکم اداری برابر مقررات و مهلت های وضع شده به موجب قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون ویژگی های دادرسی اداری در حال اجرای پرونده ها در خصوص تخلفات مقررات راهنمایی رانندگی شناسایی شده بوسیله دستگاه های فیلمبرداری یا عکس برداری» با در نظر گرفتن ویژگی های دادرسی اداری پیش بینی شده به موجب این ماده اجرا می شود.

7. صاحب حکم اداری مجاز است جریمه تعیین شده را پرداخت ننماید یا کمتر پرداخت نماید، اگر در مهلت 30 روز پس از لازم الاجرا شدن حکم اداری، قرارداد معتبر بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری برای دوره زمانی مربوطه که تا روز تخلف مورد نظر منعقد شده است را به نهاد تام الاختیار دولتی مسئول امنیت تردد جاده ای ارائه نماید.

8. مقررات وضع شده به موجب این ماده شامل مواردی که طی آن تخلف پیش بینی شده به موجب بند 1 ماده 129.2 قانون جمهوری ارمنستان پیرامون تخلفات اداری، از سوی مامور نهاد تام الاختیار دولتی مسئول امنیت تردد جاده ای با توقف وسیله نقلیه موتوری مربوطه به مقرر قانون صورتجلسه شده باشد، صرفنظر از اینکه تخلف بر اساس اطلاعات دریافتی از سیستم اطلاع رسانی نیز مورد شناسایی قرار گرفته باشد، نمی شود.

(اصلاح ماده 52.1 به موجب قانون اصلاحی مورخه 2013/06/19 (1392/03/29) شماره 93-

(ن)

فصل 7. پاسخگویی در نقض الزامات این قانون

ماده 53. پاسخگویی در نقض الزامات این قانون

1. بانک مرکزی در قبال نهاد و (یا) مدیر عامل نهاد یا شخص واجد شرایط دیگر می تواند اقدام به اعمال تدابیر جوابگویی نماید اگر نهاد و (یا) مدیر عامل نهاد یا شخص واجد شرایط دیگر مرتکب تخلفات زیر شده باشند:

1) الزامات این قانون، دیگر قوانین تنظیم کننده فعالیت نهاد، اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی یا سایر اسناد حقوقی را نقض کرده باشند،

2) مقررات ثبت حسابداری و همچنین مقررات و شرایط انتشار یا ارائه گزارشات مالی یا گزارشات دیگر را نقض کرده و (یا) در اسناد مذکور اطلاعات جعلی یا غیر قابل اطمینان ارائه نموده باشند،
3) به مقرر قانون دستورات داده شده از سوی بانک مرکزی اجرا نکرده باشند.

2. برای تخلفات پیش بینی شده به موجب بند 1 این ماده، بانک مرکزی می تواند در قبال نهاد یا مدیر عامل آن یا شخص واجد شرایط دیگر تدابیر جوابگویی زیر را اعمال نماید:

1) تذکر در خصوص رفع تخلفات در مهلت معین با دستور اجرای تدابیر در راستای عدم تخلف در آینده یا عدم تکرار تخلفات در آینده و (یا)

2) جریمه و (یا)

3) لغو گواهینامه کیفیت کارشناسی مدیر عامل نهاد یا دیگر اشخاص واجد شرایط.

3. بانک مرکزی تدابیر جوابگویی در قبال نهاد و (یا) مدیر عامل نهاد یا شخص واجد شرایط که به موجب این ماده وضع شده اند برحسب مقررات وضع شده برای اعمال تدابیر جوابگویی در قبال شرکت

های بیمه و روسای آنها به موجب قوانین جمهوری ارمنستان «پیرامون بانک مرکزی جمهوری ارمنستان» و «پیرامون بیمه و فعالیت بیمه ای» اعمال می نماید.

4. شرکت های بیمه و صاحبان وسائط نقلیه موتوری برای نقض الزامات این قانون طبق قانون مسئول می باشند.

فصل 8. مفاد انتقالی

ماده 54. مفاد انتقالی

1. این قانون در دهمین روز پس از انتشار رسمی آن بجزء در موارد وضع شده به موجب این ماده لازم الاجرا می گردد.

2. صاحبان خودروهایی که تا تاریخ 1 ژانویه سال 2011 در خاک جمهوری ارمنستان به ثبت رسیده اند (به استثنای موارد پیش بینی شده به موجب زیربندهای 1-3 بند 2 ماده 25 این قانون) موظفند طبق مقررات وضع شده به موجب این قانون؛ بجزء مورد وضع شده به موجب بند 8 این ماده، دارای قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری باشند. به نحوی که قراردادهای بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری که تا 1 ژانویه سال 2011 منعقد شده اند از تاریخ 1 ژانویه سال 2011 وارد عمل خواهند شد.

3. بند 3 ماده 1 و بند 4 ماده 5 این قانون از تاریخ 1 ژانویه سال 2011، بجزء مورد وضع شده به موجب بند 8 این ماده لازم الاجرا می باشند.

4. سیستم تخفیف ها و اضافه پرداخت های (سیستم پاداش- جریمه) حق بیمه های پیش بینی شده به موجب بند 6 ماده 7 این قانون، در قبال قراردادهای بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری که پس از تاریخ 1 ژانویه سال 2013 منعقد شده اند (تمدید شده اند) اعمال خواهند شد.

5. تا اعمال سیستم تخفیف ها و اضافه پرداخت های حق بیمه (سیستم پاداش- جریمه)، اگر در طی عملکرد قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری حداقل دو حادثه بیمه ای بوقوع پیوسته باشد و مبلغ کل جبران های بیمه ای پرداخت شده برای آنها از 10 500 000 درام جمهوری ارمنستان تجاوز نموده باشد، شرکت بیمه می تواند خواستار تغییر قرارداد مذکور شود و در صورت عدم موافقت بیمه گذار بطور یک جانبه و ضمن اینکه مراتب را قبلاً و بطور شایسته به اطلاع بیمه گذار رسانده باشد آن را فسخ نماید. به نحوی که شرکت های بیمه موظفند به قوت بند 5 ماده 5 این قانون با اشخاص ذکر شده در این بند قرارداد جدید بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری منعقد نمایند. در صورت توقف قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری بر اساس این بند و انعقاد قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری جدید تا تاریخ 1 ژانویه سال 2013 با شخصی که برحسب قرارداد فوق الذکر بیمه گذار محسوب می شود، مقادیر حداکثر حق بیمه های اصلی و پایه پیش

بینی شده به موجب بند 2 ماده 7 این قانون می تواند اعمال نشوند. دستورالعمل و شرایط فرآیندهای پیش بینی شده به موجب این بند برحسب قواعد نهاد وضع می شوند. در صورت توقف یک جانبه قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری بر اساس این بند، شرکت بیمه حق پرداخت شده برای مدت زمان تکمیل نشده و باقی مانده از عملکرد قرارداد را به بیمه گذار عودت می دهد.

6. خسارات وضع شده به موجب زیربند 2 بند 1 ماده 15 این قانون طبق این قانون یا قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری فقط در مواردی مشمول جبران هستند که اگر حادثه بیمه ای پس از تاریخ 1 ژانویه سال 2016 اتفاق افتاده باشد.

7. بندهای 3 و 4 ماده 23 این قانون از تاریخ 1 ژانویه سال 2016 وارد عمل می شوند.

8. مفاد وضع شده به موجب بند 3 ماده 1 و بند 4 ماده 5 این قانون و صاحبان وسائط نقلیه به ثبت رسیده در جمهوری ارمنستان و خودروهایی که از طریق راندن آنها وارد خاک جمهوری ارمنستان می شوند و اشخاص که برحسب قرارداد اجاره مالی (لیزینگ) اجاره کننده محسوب می شوند، مادامیکه حداقل سه شرکت بیمه به عضویت نهاد درنیامده باشند موظف به داشتن قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری منعقد شده برحسب مقررات وضع شده به موجب این قانون نمی باشند. اگر تعداد اعضای نهاد که به موجب این بند وضع شده است پس از تاریخ 1 ژانویه سال 2011 تامین شود، در این صورت مفاد وضع شده به موجب بند 3 ماده 1 و بند 4 ماده 5 این قانون یک ماه پس از روزی که سومین شرکت بیمه به عضویت نهاد در خواهد آمد وارد عمل می شود.

9. در مهلت 15 روز پس از به اجرا درآمدن این قانون بانک مرکزی موظف است پیرامون تاسیس نهاد شرکت های بیمه، عضویت در آن و همچنین اساسنامه نهاد و قواعد صندوق ضمانت تصمیم اتخاذ نماید. پس از ثبت نهاد شرکت های بیمه که مایل به اجرای بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری هستند برحسب مقررات وضع شده به موجب اساسنامه نهاد به عضویت نهاد در می آیند.

10. در طی 10 روز پس از عضویت سومین شرکت بیمه در نهاد بر اساس بند 6 ماده 29 این قانون و حداکثر تا پانزدهمین روز انتشار اطلاعیه مربوطه در خصوص ثبت نهاد از سوی بانک مرکزی برحسب مقررات وضع شده به موجب بند 5 ماده 29 این قانون و مطلع ساختن کلیه شرکت های بیمه فعال در جمهوری ارمنستان جلسه مجمع برگزار می شود که طی آن به موجب زیربند 1 بند 2 ماده 34 این قانون اعضای شورا را انتخاب می نماید. طبق پیش بینی این بند شورای بانک مرکزی و نهاد تام الاختیار دولتی مسئول امنیت تردد جاده ای در مهلت ده روز موظفند اعضای شورا را که به ترتیب به موجب زیربندهای 2 و 3 بند 2 ماده 34 پیش بینی شده اند تعیین نمایند.

11. تا برگزاری اولین جلسه مجمع به موجب بند 10 این ماده اختیارات آن از سوی بانک مرکزی اجرا خواهد شد. تا انتخاب (انتصاب) اعضای شورای پیش بینی شده به موجب بند 10 این ماده اجرای

اختیارات شورا در دست شورای بانک مرکزی و اختیارات مدیر عامل در دست رئیس بانک مرکزی خواهد بود.

12. در صورت تشکیل اولین ترکیب شورا، اطلاعیه پیش بینی شده به موجب بند 3 ماده 34 این قانون در مهلت ده روزه پیش بینی شده به موجب بند 10 این ماده از سوی بانک مرکزی منتشر خواهد شد.

13. در طی یک سال پس از ثبت نهاد شرکت های بیمه برحسب مقررات وضع شده به موجب این قانون، بنا به اتخاذ تصمیم بانک مرکزی سیستم اطلاع رسانی به مدیریت نهاد انتقال می یابد.

14. به تعریف این قانون، حوادث اتفاق افتاده اگر پس از تاریخ 1 ژانویه سال 2011 بوقوع پیوسته باشند، حادثه بیمه ای محسوب شده و مشمول جبران خواهند بود.

15. آن شرکت های بیمه که دارای بیمه نامه هایی باشند که بطور داوطلبانه در کلاس پیش بینی شده به موجب زیربند 10 بند 2 ماده 7 قانون جمهوری ارمنستان «پیرامون بیمه و فعالیت بیمه ای» منعقد نموده و برحسب تاریخ معتبر اعلام شدن این قانون در حال اجرا بوده و تاریخ انقضای آنها پس از تاریخ 31 دسامبر سال 2010 باشد، موظفند پس از معتبر اعلام شدن این قانون در باره حقوق و اختیارات فسخ زودهنگام و یک جانبه بیمه گذارانی که طرف بیمه نامه های مورد نظر بوده و همچنین پیرامون عدم جایگزین کردن بیمه نامه داوطلبانه با قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری، ضمن در اختیار گذاشتن مهلت معقول جهت استفاده از حقوق و اختیارات خود، بطور شایسته به آنان اعلام نمایند.

16. برحسب اسناد حقوقی تنظیمی بانک مرکزی می تواند الزامات و شرایط الزامی تذکرنامه های پیش بینی شده به موجب بند 15 این ماده وضع شود.

17. پس از به اجرا درآمدن این قانون، در قراردادهای بیمه مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری در حال انعقاد با تکیه بر اصل داوطلبانه ذکر می شود که انعقاد قرارداد مذکور نمی تواند بعنوان اجرای وظیفه انعقاد قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری قلمداد شود.

18. بانک مرکزی می تواند عضویت خود در نهاد شرکت های بیمه را متوقف سازد، اما نه زودتر از

1 ژانویه سال 2011.

ضمیمه

روش شناسی محاسبه حق بیمه های اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری

1. مفاد کلی

1.1. نهاد شرکت های بیمه بر اساس «روش شناسی محاسبه حق بیمه های اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری» (منبع: روش شناسی) وضع شده به موجب این ضمیمه حداکثر محدودیت های حق بیمه های اصلی و پایه در خصوص بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری را محاسبه نموده و جهت ثبت آنها به بانک مرکزی ارائه می نماید. همچنین هرگونه تغییرات در حداکثر محدودیت های حق بیمه های اصلی و پایه جهت ثبت و همچنین شامل شدن دیگر عوامل ریسک پیش بینی شده به موجب زیربند 3.4 این روش شناسی در محاسبه حق بیمه ها و در صورت وجود استدلالات کافی، به بانک مرکزی ارائه می شود.

1.2. حداکثر محدودیت های حق بیمه های اصلی و پایه و دیگر مقادیر محاسبه شده طبق این روش شناسی از سوی نهاد شرکت های بیمه و همچنین بانک مرکزی حداقل سالی یک بار تحت تجدید نظر قرار گرفته، که در نتیجه آن اقدام به تغییرات در آنها یا عدم انجام تغییرات آنها می شود.

1.3. حق بیمه در خصوص بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری طبق فرمول زیر محاسبه می شود:

$$IP = BIP \cdot BM$$

که در آن «IP» حق بیمه،

«BIP» حق بیمه پایه،

«BM» ضریب پاداش- جریمه مورد اعمال برای بیمه گذار مورد نظر می باشد. به نحوی که ضرائب

پاداش- جریمه در محاسبه حق بیمه های اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری از تاریخ 1 ژانویه سال 2013 شروع به بکارگیری می شوند.

1.4. حق بیمه پایه برحسب فرمول زیر محاسبه می شود:

$$BIP = MIP \cdot \prod_{i} rfi$$

که در آن «BIP» حق بیمه پایه،

«MIP» حق بیمه اصلی،

«rfi» ضرائب ریسک برحسب درجات مختلف (کلاس ها) ریسک وسیله نقلیه تحت بیمه و (یا) بیمه

گذار و (یا) شخص بیمه شده می باشد.

1.5. اگر حق بیمه محاسبه شده از سوی شرکت بیمه از حق بیمه محاسبه شده بر اساس حداکثر محدودیت های حق بیمه های اصلی و پایه وضع شده از سوی نهاد و ثبت شده از سوی بانک مرکزی (وضع شده برحسب اتخاذ تصمیم شورای بانک مرکزی در موارد وضع شده به موجب این قانون) تجاوز نماید، در این صورت شرکت بیمه مجدداً محاسبه نموده و ضرائب بکار گرفته شده در محاسبه حق بیمه با آنها مطابقت می دهد.

2. محاسبه حق بیمه اصلی

2.1. حق بیمه اصلی برای کلیه وسائط نقلیه مشمول بیمه و کلیه بیمه گذاران با در نظر گرفتن بویژه آمار تعداد وسائط نقلیه مشمول بیمه و قراردادهای بیمه منعقد شده در دوره های زمانی قبلی، حجم کل مبالغ بیمه، حوادث بیمه ای، میزان خسارات وارد آمده در نتیجه آنها و جبران های پرداخت شده (مورد پرداخت) محاسبه می شود. به نحوی که برای محاسبات مذکور می توان از داده های دریافتی از سیستم اطلاع رسانی تحت اداره نهاد، اطلاعات دریافتی از نهاد تام الاختیار دولتی مسئول امنیت تردد جاده ای و نهاد تام الاختیار دولتی زمینه درمانی، آمار رسمی نهاد اجرا کننده خدمات آماری دولتی و نیز اطلاعات دیگر استفاده نمود.

2.2. برای هر نوع آسیب تحت جبران بر اساس تحلیل داده های آماری پیش بینی شده به موجب زیربند 2.1 این روش شناسی (آسیب های وارده بر سلامت شخص آسیب دیده، و (یا) حقوق و دستمزد (درآمد) از دست رفته در نتیجه آن، مرگ، خسارت وارده بر اموال) بطور مجزا از یکدیگر، برای هر یک از هم گروه های مجزای خسارات مذکور یا مشترکاً برای کلیه انواع زیان های قابل جبران، محاسبات زیر انجام می شوند:

- 1) احتمال میانگین حادثه در طی مدت زمان عملکرد قرارداد بیمه (P)،
- 2) میزان میانگین جبران (AC)،
- 3) نرخ بیمه احتمالی (PR) برحسب مقدار نسبی در قبال مبلغ بیمه (S)،

$$PR = \frac{P \cdot AC}{S}$$

- 4) اضافه بر ریسک مورد اعمال بر نرخ بیمه احتمالی (RI)، که مقدار مشخص آن به حوادث بیمه ای و مشخصه های توزیع آماری جبران های پرداخت شده در خصوص آنها بستگی دارد،
- 5) نرخ خالص (NR) بعنوان مبلغ اضافه بر نرخ احتمالی و ریسک،

$$NR = PR + RI$$

6) نرخ ناخالص (GR) که با اعمال ضریب بار بر نرخ خالص محاسبه می شود. ضریب بار شامل بار هزینه (CL) و بار سود (PL) می باشد،

$$GR = \frac{NR}{1 - (CL + PL)}$$

7) حق بیمه ناخالص (GIP) که بعنوان حاصلضرب نرخ ناخالص دریافتی و مبلغ بیمه مربوطه محاسبه می شود،

$$GIP = GR \cdot S$$

2.3. حق بیمه اصلی بعنوان مبلغ حق بیمه های ناخالص محاسبه شده برای انواع مجزای خسارات یا هم گروهی مجزای آنها محاسبه می شود. اگر مقادیر مشمول در تبصره های 1-7 زیربند 2.2 این روش شناسی مشترکاً برای کلیه انواع زیان های تحت جبران محاسبه شوند، در این صورت حق بیمه اصلی برابر با حق بیمه ناخالص مندرج در تبصره 7 زیربند 2.2 این روش شناسی خواهد بود.

3. محاسبه ضرائب ریسک

3.1. هدف از اعمال ضرائب ریسک در محاسبه حق بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری وضع نمودن حق بیمه های متمایز شده برحسب درجه ریسک وسیله نقلیه مشمول بیمه و (یا) بیمه گذار و (یا) شخص بیمه شده به منظور حفظ اصل هم ارزی در بیمه می باشد.

3.2. اعمال عوامل ریسک در محاسبه حق بیمه شامل موارد زیر می باشد:

1) انتخاب عوامل ریسک مشخص،

2) محدود سازی کلاس های ریسک برای هر عامل،

3) محدود سازی ضریب (بازه زمانی) ریسک مربوطه برای هر کلاس ریسک.

3.3. در پایه ضرائب «rfi» که در فرمول مندرج در زیربند 1.4 این روش شناسی بکارگرفته شده

است، بویژه عوامل ریسک به شرح زیر قرار داده می شوند:

1) شدت استفاده از وسیله نقلیه در سال (کیلومتر)،

2) تیپ (نوع) مدل وسیله نقلیه،

3) محل / منطقه اصلی استفاده از وسیله نقلیه،

4) شکل / هدف استفاده از وسیله نقلیه،

5) قدرت / حجم موتور / وزن وسیله نقلیه،

6) ویژگی های فردی بیمه گذار و (یا) شخص بیمه شده، بخصوص ویژگی های سنی،

7) سابقه رانندگی بیمه گذار و (یا) شخص بیمه شده،

8) عوامل مربوط به وضعیت سلامتی بیمه گذار و (یا) شخص بیمه شده که می توانند بر درجه خطر تصادف بیمه گذار و (یا) شخص بیمه شده تاثیر گذارند.

3.4. نهاد موظف است پیشنهاد اعمال دیگر عوامل مربوط به بیمه گذار، وسیله نقلیه مشمول بیمه یا مربوط به استفاده از آن در محاسبه حداکثر محدودیت حق بیمه پایه را به همراه استدلالات کافی جهت ثبت به بانک مرکزی ارائه نماید. عوامل مذکور می بایستی حداقل الزامات زیر را کفایت نمایند:

1) اعمال عامل ریسک مورد نظر، برحسب داده های آماری معقول و مستدل باشد (وجود رابطه آماری (همبستگی) بین عامل مورد نظر و درجه خطر تصادف وسیله نقلیه مشمول بیمه (بیمه گذار، شخص بیمه شده))،

2) سنجش واقع بینانه میزان یا درجه نمایش عامل مورد نظر و طبقه بندی آن با قرار دادن در یکی از گروه های ریسک امکان پذیر باشد،

3) امکانات تاثیر غیر قانونی و مکانیکی بیمه گذار و (یا) دیگر اشخاص ذینفع بر میزان یا درجه نمایش عامل مورد نظر محدود باشد،

4) عامل ریسک پیشنهادی بطور قابل توجه با هیچ عامل جذب شده در محاسبه حق بیمه همبستگی نداشته، یا تاثیر آن بر میزان ریسک کلی وسیله نقلیه مشمول بیمه و (یا) بیمه گذار و (یا) شخص بیمه شده با هیچ عامل شامل شده در محاسبه حق بیمه تداخل نمی نماید.

3.5. مقادیر مجاز ارزش های مشخص ضرائب با در نظر گرفتن داده های آماری موجود و پیش بینی های آماری اطمینان بخش، با حفظ اصل هم ارزی در بیمه، به معنای دیگر؛ مقادیر نسبی تمایز حق بیمه ها برحسب گروه های ریسک، در حد و حدود معقولیت متناسب با تفاوت های مقادیر میانگین ریسک های واقعی (یا مورد پیش بینی) برای هم گروه وسائط نقلیه و (یا) بیمه گذار و (یا) اشخاص بیمه شده مشمول در هر یک از گروه های مذکور، وضع می شوند.

4. محاسبه پاداش- جریمه

4.1. سیستم پاداش- جریمه (منبع: «پ ج») سیستم تمایز حق بیمه های استوار بر تاریخچه رانندگی بیمه گذاران و (یا) اشخاص بیمه شده برحسب کلاس های «پ ج»، ضریب های «پ ج» مناسب با کلاس های مذکور و مقررات گذر بیمه گذاران از کلاسی به کلاس دیگر می باشد.

4.2. سیستم «پ ج» مقررات و شرایط گذر از کلاسی به کلاس دیگر را بسته به تعداد حوادث بیمه ای بوقوع پیوسته به تقصیر بیمه گذار در دوره زمانی (دوره های زمانی) پیش از انعقاد قرارداد بیمه وضع می نماید.

4.3. برحسب مقدار ضریب توصیف کننده هر کلاس، سه گروه کلاس متمایز می شوند:

1) کلاس پایه (مقدماتی): آن در صورتی می تواند اعطا شود که قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری برای اولین بار منعقد شود، و (یا) آن تاریخچه رانندگی که بر حسب آن می بایستی کلاس «پ ج» وضع بشود هنوز وجود نداشته باشد. ضریب 1 متناسب با این کلاس می باشد،

2) کلاس های پاداش: آن می تواند به بیمه گذاران و (یا) اشخاص بیمه شده دارای تاریخچه رانندگی «مثبت» اعطا شود. ضریب های متناسب با این کلاس ها کوچکتر از عدد 1 هستند، یعنی مقدار حق بیمه را کاهش می دهند،

3) کلاس های جریمه: آن می تواند به بیمه گذاران و (یا) اشخاص بیمه شده دارای ریسک بیشتر اعطا شود. ضریب های متناسب با این کلاس ها حق بیمه را افزایش می دهند.

4.4. مقادیر مشخص ضرائب و قواعد گذر پاداش- جریمه با مد نظر داشتن تاریخچه بیمه بیمه گذاران در طی دوره زمانی قبلی (تعداد و تناوب حوادث بیمه ای) و تحلیل آماری وضع می شوند. آنها خصوصاً به موارد زیر بستگی دارند:

1) از احتمال قرار گرفتن بیمه گذار در هر یک از کلاس های «پ ج» در مقطع دوره زمانی مورد نظر،

2) از احتمال انتقال از کلاس «پ ج» دوره زمانی قبلی به هر نوع کلاس دیگر در دوره زمانی بعدی،

3) حوادث بیمه ای، تناوب آنها و دیگر مشخصه های ریاضی و آماری تقسیمات آماری مقادیر جبران ها.

4.5. اگر برحسب قرارداد بیمه اجباری مسئولیت استفاده از وسائط نقلیه موتوری چندین شخص بیمه شده پیش بینی شده باشد، در اینصورت ضریب «پ ج» نهفته شده در پایه حق بیمه با در نظر گرفتن بیشترین ضریب «پ ج» اشخاص بیمه شده مذکور تعیین خواهد شد.

4.6. ضرائب «پ ج» و قواعد گذر طوری وضع می شوند که نظام تعادل مالی (از نقطه نظر شرکت بیمه) و عدالت تمایز برحسب ریسک (از نقطه نظر بیمه گذار) تامین شود. ر/ع

رئيس جمهورية ارمنستان: س. سرکيسيان

9 ژوئن سال 2010

ايروان- 63- ن